

1987 மே 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்
துள்ள கேள்வி :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள்
சந்தைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்
பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை
வேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு
எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்
பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின்
முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத்
துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை
மொழிகிறேன்:—

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள்
சந்தைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1987) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட
முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

7. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987-88 வாக்கெப்பு (தெர்டர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண் 26-கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத்
துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை
மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 26-கைத்தறியும் நெசவுத்
தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 19,58,69,000-க்கு
மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

THIRU A.S.A. ARUMUGAM: Sir, To discuss Policy I move
that—

“the allotment of a sum of Rs. 19,58,69,000/- under Demand
No.26-Han looms and Textiles be reduced by Rs.100/-”

திரு. கோ. வீரய்யன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்
தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களுக்கு
1985 ஆம் ஆண்டு முதல் அரசிடமிருந்து வரவேண்டிய ரிபேட்
தொகை பட்டுவாடா செய்யாதிருப்பது குறித்து விவாதிக்க நான்
கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

[திரு. கோ. வீரய்யன்]

[1987 மே 6]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 19,58,69,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. சே. எம். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டம், உசிலம்பட்டி பகுதியில், பெருந்தொழில்கள் இல்லாத நிலையில், வரும் காலங்களிலாவது, நவீன இழைகள் தயாரிக்கும் நூற்பாலை ஏற்படுத்துவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 19,58,69,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை பசுமலை மகாலட்சுமி மில்லை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 19,58,69,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கி. பழனிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் கைத்தறி துணிக்கு ஆண்டு முழுவதும் ரிபேட் கொடுப்பதை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 19,58,69,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 33—வீட்டுவசதி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 30,27,23,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. ஏ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

1987 மே 6]

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 30,27,23,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. சா. ஹெய்ச்சுந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டம் காட்டுமன்னார் கோயில் பகுதியில் வீட்டு வசதி அளிக்கும் பொருட்டு அங்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 30,27,23,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமங்களில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுமனை சொந்தமில்லாமல் இருப்பதால் அதில் அவர்கள் சொந்தமாக வீடு கட்டவோ அல்லது கடன் பெறவோ முடியாத நிலை இருப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 30,27,23,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பூர் அண்ணா காலனியிலுள்ள வீட்டு வசதி வாரியத் தொழிலாளர்கள் குறைந்த வாடகைக் குடியிருப்பு வீடுகளை அவரவர்களுக்கே தவணை முறையில் பணம் செலுத்தி உடமையாக்குவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 30,27,23,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. கே. எம். முத்தராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உசிலம்பட்டி பேரூராட்சி எல்லைக்குட்பட்ட பழைய வீட்டுவசதி குடியிருப்பு மராமத்து பணிகள் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 30,27,23,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1987 மே 6]

திரு. எஸ். ரெத்தினாஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத்தில் செண்பகராமன் புத்தன்துறை, பொழிக்கரை, மனக்குடி, பள்ளம், கேசவன் புத்தன் துறை மற்றும் மீனவ கிராமங்களுக்கு தீ பிடிக்காத மீனவர் குடியிருப்புகள் கட்டவேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 30,27,23,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(இ) கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 34,20,78,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 34,20,78,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 34,20,78,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”.

திரு. சோ. மா. இராப்ச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 34,20,78,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

1987 மே 6]

திரு. கே. கப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, திருப்பூர் நகர வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவ ஒரு விளையாட்டரங்கம் கட்ட வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 34,20,78,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். பி. மணவாளன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் புதிய விசாலமான புறநகர் பேருந்து நிலையம் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 34,20,78,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசின் கொள்கைகளும், திட்டங்களும் புத்தகங்களாக ** அச்சிடப்பட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன ; அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை நான் படித்ததாக சபைக் குறிப்பிலும், பத்திரிக்கைக் குறிப்பிலும் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை சொன்னதற்குப் பின்னால், உரையாற்றியதற்குப் பின்னால், நான் ஏதாவது அரசின் சார்பில் தெரிவிக்க வேண்டியிருந்தால் தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றையதினம் விவாதத்தில் பங்கு பெறுவதற்கு 16 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நேரம் இப்பொழுது 12-11. எனவே பேசுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைக்கிற முறையில் பத்தே மணித் துளிகளில் முடித்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

**137-217ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் I, IX ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

[1987 மே 6]

* திரு. ஆர். கோவிந்தாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கைத்தறி, வீட்டு வசதி, மற்றும் நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சியினுடைய கோரிக்கைகளின்மீது பேசும் வாய்ப்பு அளித்ததற்கு என் நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இந்த நாட்டிலே, தமிழகத்திலே விவசாயிகளுக்குத்தான் முதலிடம்; 70 சதவீதமாக தமிழகத்திலே இருக்கிறார்கள் அதற்கடுத்த படியாக, கைத்தறியிலே ஈடுபட்ட கைத்தறி நெசவாளர்கள்தான் இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். எனவே, கைத்தறி நெசவாளர்கள் தமிழகத்திலே கிட்டத்தட்ட 5.56 இலட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். அதிலே கைத்தறி சொசைட்டியிலே இணைந்திருக்கின்றவர்கள் 3.89 இலட்சம் பேர் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே இணைந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் தனியாரிடத்திலே தொழில் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

ஆனால் இன்றைய நிலை என்ன என்று பார்க்கிறபொழுது தமிழகத்திலே கைத்தறி சொசைட்டிகளுக்கு இன்றைய வரையிலும் தேர்தல் நடத்தவில்லை. அதனுடைய எதிரொலியாக அங்கே சொசைட்டித் தலைவர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றவர்கள் அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபடாத, அந்தத் தொழில் தெரியாதவர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றார்கள். அதன் விளைவாகப் பல்வேறு சொசைட்டிகள் நஷ்டத்திலே நடக்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றன. அந்தத் தொழிலே தெரியாதவர்கள் அந்தக் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளினுடைய தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் மாற்றியமைக்க கூட்டுறவுகளுக்குத் தேர்தலை இந்த அரசு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்த சொசைட்டிகளுக்கு அங்கே வழிகாட்டிகளாக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், அங்கே தெரியாதவர்களுக்கு தவறான பாதைகளை விட்டு நல்ல பாதைகளைக் கற்றுத் தர வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் ஞாபகப்படுத்துகின்றேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு அந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களெல்லாம் துணி நெய்து பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்குத் தமிழகத்திலே தேங்கிக் கிடந்தன. ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக இப்பொழுது 15 நாட்களில் அவைகள் தீர்ந்துவிட்டதாக புள்ளிவிவரங்களைச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கும் அந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் நிலை என்னவென்று பார்க்கிறபொழுது இன்றைக்கு சொசைட்டிகளிலே கூலி கொடுக்கப் பணம் இல்லை. அங்கே நூல் கிடைப்பதில்லை. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் என்று கேட்டால் அரசு கொடுக்கக்கூடிய ரிபேட், 1984-85-ல்

1987 மே 6]

[திரு. ஆர். கோவிந்தசாமி]

கொடுக்கக்கூடிய ரிபேட்டுகள் கூட இன்றுவரை கொடுக்கவில்லை. அதை நாங்கள் அதிக வட்டிக்குப் பேங்குகளிலே பெறவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது; அவர்கள் அந்தந்த ஆண்டுக்கான ரிபேட்டைக் கொடுத்துவிட்டால், நாங்கள் இந்த சொசைட்டிகளை நடத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்த சொசைட்டிகளிலே தேர்ந்தெடுக்கப்படாத தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் இருக்கிற காரணத்தினால், அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபடாதவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அங்கே அந்தத் தொழிலைச் சரிவர நடத்த இயலவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு அந்தத் கைத்தறித் தொழில் நசங்குகின்ற நேரத்தில் சாயத்திற்குக்கூட வரியைப் போட்டிருக்கிறீர்கள்.

அது அந்த கைத்தறி சொசைட்டிகளை வெகுவாகப் பாதித்திருக்கிறது. நாலுக்கும் வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். அதுவும் அவர்களைப் பாதித்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இரண்டு மாதங்கள் ரிபேட் கொடுத்து வந்தார்கள் அதை இப்போது 30 நாடாக குறைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் அந்தத் தொழில் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே ரிபேட்டை மேலும் 60 நாட்களாக அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 125 கோடி ரூபாய்க்கும் மேலாக விவசாயிகளுக்கு வரியைத் தள்ளுபடி செய்து இருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். எப்படி அதைத் தள்ளிக் கொடுத்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த நாடு எப்படி இருந்தது? ஆறு அவுன்ஸ் அரிசி போட்டார்கள் என்று காங்கிரஸ்காரர்களைப் பார்த்து கேலி செய்த நாடு இது. இந்த நாட்டினுடைய உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்குகின்ற வகையில் நேரு அவர்களும், காமராஜர் அவர்களும் பல டேம்களைக் கட்டி இந்த நாட்டினுடைய உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்கினார்கள். ஏராளமான உணவை உற்பத்தி செய்து தன்னிறைவை உருவாக்கினார்கள். ஒரு ஸ்திரமான நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள். கைத்தறித் துறையிலும் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டாமா? எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கைத்தறித் துறை இருந்துகொண்டிருப்பது? எனவே இந்தத் கைத்தறித் துறைக்கு சரியான ஒரு பாதுகாப்பைத் தரவேண்டாமா எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் சப்பைக் கட்டிக்கொண்டு இருப்பது? இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் பல இலட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் இப்படிப்பட்ட முறைகளில் உதவிக்கொண்டிருக்க முடியும்? அவர்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான பாதுகாப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். எப்படி உணவுப் பஞ்சத்தைச் சரிக்கட்டி தன்னிறைவை

[திரு. ஆர். கோவிந்தசாமி]

[1987 மே 6]

அடைந்து, வெளிநாட்டுக்கு அரிசி அனுப்புகிற அளவுக்கு நிலைமையை ஏற்படுத்தினோமோ அதுபோன்று கைத்தறித் துறையிலும் ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதிலே அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து அந்தத் துறை சற்று வேகமாக வளர்வதற்குரிய வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டாமா? 22 ரகங்கள் கைத்தறிக்கென்று அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதைப் பொறுத்தவரையில் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே வழக்கிலே இருக்கிறது. எனவே அதைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசும், மத்திய அரசும் உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து அந்த வழக்கினைத் துரிதப்படுத்தி அந்த 22 ரகங்களையும் கைத்தறித் துறைக்கே ஒதுக்கினால்தான் கைத்தறித் துறை ஓரளவுக்கு தலை தூக்க முடியும் என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மத்திய, மாநில அரசுகள் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாயை இந்தக் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்காக ஒதுக்கி இருக்கின்றன. இந்த வகையில் எத்தனை ஆண்டுகளுக்குத் தான் சரிக்கட்ட முடியும்? மாண்புமிகு இந்தியப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் வேகமாகத் தொழில் நடக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் விசைத்தறியைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே உள்ள விசைத்தறியாளர்கள் என்ன செய்கிறார்கள். லைசன்ஸ் இல்லாதவர்கள் பல பகுதிகளில் தவறான வழிகளில் — அதாவது கைத்தறியிலே ஒரு லுங்கிக்கு 26 ரூபாய் ஆகிறது என்று சொன்னால் — பவர் லூமிலே நெய்து, சாயம் போட்டு எல்லா வேலைகளையும் செய்து முடித்து 10 ரூபாய்க்கு பஜாரிலே, கடைத் தெருவிலே விற்கிறார்கள். இப்படி நிலைமை இருந்தால் எப்படி கைத்தறி முன்னுக்கு வர முடியும் என்பதைத் தயவுசெய்து எண்ணிப்பாருங்கள். அடையாளம் தெரியாதவர்கள், அதிகாரிகளைக் கைவசம் வைத்துக்கொண்டு திருச்செங்கோடு, பள்ளிப்பாளையம் போன்ற பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட விசைத்தறிகளை நடத்துகிறார்கள். கைத்தறிக்காரர்கள் நசிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விசைத்தறிகாரர்கள் எல்லாம் உயர்ந்துக் கொண்டே டோகிறார்கள். பேரம் பேசுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்க வேண்டாமா? இது அரசினுடைய கடமை அல்லவா? ஆகவே இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களைப் போக்கியாக வேண்டும். இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாட்டைத் தேடியாகவேண்டும். நாமெல்லாம் கைத்தறிக்கு விரோதமானவர்கள் அல்ல. கைத்தறிக்கு ஆக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதறிஞர் ராஜாஜி, காமராஜர் போன்றவர்கள் எல்லாம் மற்றும் அண்ணா, நாவலர் போன்றவர்கள் எல்லாம் கைத்தறித் துணிக்கு ஊக்கம் தந்தார்கள். அதையெல்லாம் நாம் பார்த்தோம். ஆனால் கைத்தறியாளர்கள் இன்று தெருவிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவ ஒரு சரியான திட்டத்தைத் தீட்ட வேண்டாமா? நாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதுமா? நடைமுறையில் அவற்றைச் செயல்படுத்த வேண்டாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1987 மே 6]

[திரு. ஆர். கோவிந்தசாமி]

இன்றைக்கு பல்வேறு சொசைட்டிகள் மூடப்பட்டு கிடக்கின்றன. என்னுடைய பகுதியிலே அண்ணா சொசைட்டி என்று ஒன்று இருக்கிறது. இந்தத் துறையின் முன்னாள் அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கு ரிப்போர்ட் கொடுத்து, அதாவது 4 இலட்சம் ரூபாய் கையாடல் செய்ததைப் பொறுத்த வரையில் நடவடிக்கை எடுத்து, சம்பந்தப் பட்டவர்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை அவர்களும் அறிவார்கள். ஏன் இப்படிப்பட்ட இடர்ப்பாடுகள் வருகின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு நல்லதொரு நிலைமையை உருவாக்க, தரமான துணிகளை நெய்ய அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்தோடு.....

(பிற்பகல் 12-20).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை) : 8 நிமிடம் ஆகிவிட்டது. எல்லோருக்கும் பாரபட்சம் இன்றி 10 நிமிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று துணைத் தலைவர் சொல்லி விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு இன்னும் இரண்டு நிமிடம் இருக்கிறது.

*திரு. ஆர். கோவிந்தசாமி : கைத்தறியிலே தரமான துணி வகைகளை தயாரிக்க வேண்டும். எட்டு முழம் வேட்டி என்று சொசைட்டியில் விற்கிறார்கள். அதை டோபிக்கு போட்டு திரும்ப வாங்கும்போது 6 முழம்தான் இருக்கிறது. சேலை வாங்கினால், பிறகுசிறறாடையாக காட்சியளிக்கிறது. அந்த அளவுக்கு சொசைட்டிகளின் தரம் இருக்கிறது. அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்றால், அந்த மக்களுக்கு நல்ல ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும்.

இப்போது நவீன பாலியஸ்டர் துணிகளும், வகை வகையான மில் துணிகளும் வெளி வருகின்றன. அத்தோடு போட்டி போடும் வகையில் நம் சொசைட்டிகளில் நல்ல தரமான டிசைன்களை போட்டு துணிகள் நெய்ய வேண்டாமா? அப்படி இல்லாததினால் அறியாத வயசுப் பிள்ளைகள் அதை திரும்பிப் பார்க்கவே மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே அந்த சொசைட்டிகளின் தரத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலேயே லுங்கியை அவ்வளவாக அணிவது இல்லை. ஆனால் வட நாட்டிலே பெரும்பாலும் அணிகிறார்கள். அதுவும் மேற்கு வங்காளம், கொரக்பூர், அஸ்ஸாம் போன்ற மாநிலங்களிலே பெரும்பாலும் அணிகிறார்கள். அந்த இடங்களில் நம்முடைய அரசின் சார்பிலே நம்முடைய தமிழகத்தின் சார்பிலே இந்தத் துறை மூலமாக சொசைட்டிகளை நியமித்து அங்கே மார்க்கெட்டைப் பிடிக்க வேண்டாமா?

தமிழ்நாட்டிலிருந்து அமெரிக்காவிற்கு கைத்தறித் துணிகள் முதலில் போய்க் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது செல்லவில்லை. ஏன் செல்லவில்லை. யாரிடத்திலே அந்த லைசன்ஸ் இருக்கிறது. கோடிக்கணக்கில் பணம் வைத்திருப்பவர்களிடத்தில்தான் அதற்கான உரிமம் இருக்கிறதே தவிர ஏழை எளியவர்களிடமோ அல்லது இது போன்ற சொசைட்டிகளிடமோ இல்லை.

[திரு. ஆர். கோவிந்தசாமி]

[1987 மே 6]

இங்கே பண்டிகை காலங்களில் ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள். ரிபேட்டில் யார் வாங்குகிறார்கள். ஜவுளிக் கடைக்காரர்கள் வாங்கி அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். சங்கு மார்க் போன்ற தரமான நிறுவனங்களின் லேபிளை ஒட்டி வட நாட்டில் விற்று விடுகிறார்கள். கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை போக்கவேண்டும். அந்த மார்க்கெட்டுகளை இந்த சொசைட்டிகள் பிடிக்க வேண்டும் என்ற வகையில் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீட்டு வசதியே இல்லை. கொடுத்திருக்கும் கொள்கைக் குறிப்பில் கூட திருச்சி மதுரை, என்றுதான் கொடுத்திருக்கிறதே தவிர வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை திரும்பியே பார்க்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியான குடியாத்தத்திலே நெசவுத் தொழிலை செய்யும் மக்கள் 30,000 பேர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி மட்டும் இல்லை, எந்த வசதியுமே இல்லை. அவர்களுக்கு எந்த வித பாதுகாப்பும் இல்லை. எந்த இன்சூரன்ஸ் திட்டமும் இல்லை. அந்த திட்டங்களை செயல்படுத்தும் போது இவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என்று நினைக்கிறேன். 50 ஏக்கர் 60 ஏக்கர் என்று நிலங்களை எடுத்தார்கள். நோட்டீசம் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்னமும் கையகப்படுத்தவில்லை. ஏன் என்ன காரணம் என்றும் புரிய வில்லை. இங்கே வீட்டு வசதி வாரியம் வேலை செய்யவே இல்லை. மத்திய அரசு இதற்காக 100 கோடி ரூபாயைத் தருகிறார்கள். ஆனால் குடியாத்தம் நகரிலே எந்த ஒரு பலனும் இல்லை. அந்த ஏழைகளுக்கு வீட்டு வசதி கிடைக்கவில்லை. அங்கே ராஜீவ் காந்தியும், இங்கே புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் என்ன நினைக்கிறார்கள் இந்த நாட்டிலே வாழக் கூடிய ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் வீட்டு மனைப்பட்டா கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நாட்டின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தினார்கள். ஆனால் செயல் முறையில் அப்படி கட்டிக்கொடுக்கப்படவில்லையென்பதைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல்ல. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகள் எண். 26, 33 மற்றும் 34 ஆகியவற்றை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் தன்னுடைய தொகுதியில் வீட்டு வசதி வாரியத் தூல் வீடுகள் கட்டவிருந்த இடம் அப்படியே இருக்கிறதே தவிர வேலைகள் நடக்கவில்லையென்று கூறினார்கள். இது தமிழகம் பூராவும் இருக்கிறது என்பது ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலை

1987 மே 6]

(திரு. எல்.ல. இராசமாணிக்கம்)

தான் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் தமிழகத்தில் எத்தனையோ இடங்களில் 10 ஆண்டுக்காலமாக வீட்டு வசதி வாரியம் நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவதற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்தவுடன் அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடையாணை வாங்கி விடுகிறார்கள். அந்த நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவதற்கு அரசு ஒரு குழுவை அமைத்து கண்டிப்பாக 1961-ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வீட்டு வசதி வாரியம் இன்று வரையில் செயல்பட்டு வந்துள்ள விதங்களையெல்லாம் ஆராய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல இந்த நிலங்களை கையகப்படுத்துகிற நேரத்தில் கொஞ்சம் தாராளமாக நடந்து கொண்டால் இதில் இருக்கும் பிரச்சினை தீர்வதற்கு வழி ஏற்படுமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை ஒரு நபரிடமிருந்து கையகப்படுத்துகிற போது அவருக்கு குறைந்த பட்சம் நிலத்தின் மதிப்பில் 25 சதவீதத்தை வீட்டு வசதி வாரியம் கொடுத்தால் இந்தப் பிரச்சினை தீருமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். ஏனென்றால் கலெக்டர் அவர்கள் நிர்ணயிக்கிற விலைக்கும் வெளி மார்கெட்டில் விற்கிற விலைக்கும், நாம் கொடுக்கிற விலைக்கும் நிறைய வித்யாசம் வருகிறது. இவற்றைப் போக்கவேண்டுமென்றால் யதார்த்தமான நிலையில் 25 சதவீதம் மதிப்பை நாம் கொடுத்து விட்டால் கோர்ட்டிற்குப் போகிற நிலையை மாற்றியமைக்கலாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். பெரிய வீடு கட்டும் திட்டங்களை துவங்கியிருக்கிற நாம் கொஞ்சம் நெளிவு சனியோடு நடந்து கொண்டால் இவற்றில் இருக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். இன்றைக்கு தமிழகம் பூராவும் 30 லட்சம் வீடுகளை மூன்றாண்டு காலத்தில் கட்டி முடிக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எண்ணியிருக்கிறார்கள், அதற்கேற்ற வகையில் செயல்படுகிறார்கள். இன்றைக்கு குடிசை மாற்று வாரியம் மூலமாக 46 நகரங்களில் இது போன்ற திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியான தாம்பரத்தில் 2,475 வீடுகள் கட்டுவதற்கு திட்டமிட்டு இன்றைய தினம் 1,420 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. குடிசை மாற்று வாரியம் ஏழை எளிய மக்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் மிகப் பிரத்தியேக நிலையைக் கொண்டுள்ளது என்பதை அறிந்து குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவர் அவர்களையும், அவர்களை நியமித்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும், அதற்கு உறுதுணையாக இருந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும், அதிகாரிகளையும் நான் பாராட்டுகிறேன். வாழ்த்துகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் தாம்பரம், திருவான்மியூர், கொட்டிவாக்கம், ஈஞ்சம்பாக்கம், நீலாங்கரை, உத்தண்டி ஆகிய பகுதிகளில் 1982-ம் ஆண்டிலிருந்து வீடுகளை தனியார் கட்டக்கூடாது என்று தடை விதித்து இருக்கிறார்கள்.

[திரு. எல்ல. இராச மாணிக்கம்] [1987 மே 6]

(பிற்பகல் 12-30)

அந்தத் தடை நல்ல நோக்கம் கொண்டதுதான். நான் மறுக்கவில்லை. மக்களுக்கு தண்ணீர் விநியோகிப்பதற்காக, அந்த இடத்திலே வீடுகள் கட்டக் கூடாது என்று தடையிருந்தது ஆனால் இன்றைய தினம் அந்தப் பகுதியில் வசதி படைத்தவர்கள், நல்ல அதிகாரத்திலே உள்ள சிலரோடு கூட்டு சேர்ந்து அங்கே பல கட்டிடங்களை எழுப்புவதும், உடனே சம்பந்தப்பட்ட சென்னைப் பெருநகர்க் குழுமம் நோட்டீஸ் கொடுத்தால், உடனே தடையாணை வாங்குவதும், இரவு பகலாக வீடுகளைக் கட்டி குடியேறுவதையும் நாம் காண்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில், 1976-லிருந்து 1982 வரை, சென்னை பெருநகர்க் குழுமத்தின் மூலமாக அனுமதித்த வரை படங்களில், நடுத்தர மக்கள் பலர் பிளாட்டுகளை வாங்கிவிட்டு, இன்றுவரையில் அதைக் கட்டி முடிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு உயர்மட்டக் குழுவும் அமைத்தார்கள். அந்தக் குழு 7 மாதங்கள் ஆய்வு செய்து அரசுக்கு அறிக்கையை அனுப்பியிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையின் மீது அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு கருணையுடன் இந்தப் பிரச்சனையை பரிசீலனை செய்து, நடுத்தர மக்கள் வீடு கட்டுவதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று அன்போடு இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நமது சென்னைப் பெருநகர வளர்ச்சிக் குழுமம் தமிழகத்தில், குறிப்பாக சென்னைப் பகுதியில் அது ஆற்றிவருகிற பணி, இன்றைக்கு மாபெரும் திட்டங்களாக, வருங்கால சமுதாயம் வாழ்வதற்காக இன்றைய தினம் தொலை நோக்கோடு அவை போடுகின்ற திட்டங்கள் உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரியதாகும். இன்றைக்கு கொத்தவால் சாவடியில், கடந்த 50 ஆண்டு காலமாக எவ்வளவு ஜன நெருக்கடியில் அங்கே போய் வருகிற மக்கள் சாகிறார்கள் என்பது காலையிலே அங்கு சென்று வருபவர்களுக்குத் தான் தெரியும். அப்படிப்பட்ட கொத்தவால் சாவடியை கோயம்பேடுக்கு மாற்றும் மிகப் பெரிய திட்டத்தை இங்கே மனமாரப் பாராட்டுகிறவர்கள் யாரும் இல்லையே என்று நினைக்கிற நேரத்தில் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது.

அதே போல் இரும்புக்கடைகள், ஜி. டி. 1, மெட்ராசில் இருந்த இரும்பு, எஃகுத் தொழிற்சாலையை சாத்தங்காடிலே சுமார் 30 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்திலே அங்கே ஒரு மிகப் பெரிய சந்தையை, மார்க்கெட்டை அமைத்து, ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்கிறார்களே அதை ஏன் பாராட்டத் தவறுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1987 மே 6]

[திரு எல்ல. இராசமாணிக்கம்]

அதே நேரத்தில் சென்னைப் பெருநகரக் குழுமத்திற்கு ஒரு சங்கடமான நிலைமை இருக்கிறது. மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைக் கட்டிடங்களை வரம்பு மீறிக் கட்டுவது அல்லது தொழிற் பேட்டைகளை கட்டுவது அல்லது கடைகளைக் கட்டுவது, இது போன்ற கட்டிடங்கள் இன்றைய தினம் நிறைய உருவாகிக் கொண்டு வருகின்றன. அவர்கள் பிளான் கூட வாங்காமல் கட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் சென்னை பெருநகரக் குழுமத்திற்கு அனுமதி கேட்கிற போது, அதைப் பரிசீலித்து நிராகரித்து விடுகிறது குழுமம். அப்படி நிராகரித்தவுடன், அரசை அணுகுகிறார்கள். அங்கே, சட்டப்படி இருந்தால் கொடுக்கிறார்கள், இல்லையென்றால் மறுக்கிறார்கள். இந்த வியாபாரத்தைத் துறை சம்பந்தப்பட்ட வீட்டு உபயோகம் இல்லாத பிளானை வேண்டுமானால் அரசே பரிசீலித்து அவர்களுக்கு அப்பீலில் அனுமதி கொடுப்பதா, இல்லையா? என்பதை பரிசீலித்துக் கொள்ளட்டும். ஆனால் ஒரு வீட்டினுடைய பிளான் இரண்டு லட்ச ரூபாய்க்குக் கீழே இருக்கும் போது, உயர் வகுப்பினருக்கு, வீடுகள் கட்டுவதற்கு, அரசிலே 2½ லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையில் உள்ள வீடுகளைக் கட்டுகின்ற சாதாரண மக்களுக்கு, அந்த பிளானில் உள்ள குறைபாடுகளைத் தீர்க்கின்ற அதிகாரத்தை இந்தச் சென்னைப் பெருநகரக் குழுமத்திற்கே வழங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அண்ணன் அவர்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல இன்றைக்கு அரசுத் துறையிலே வேலை செய்கின்ற எத்தனையோ நண்பர்கள் வீட்டு வசதிக்காக மனுவைப் போடுகின்ற நேரத்தில், இந்த ஆண்டு இல்லை, அடுத்த ஆண்டு போடுங்கள், வீடு கட்டுவதற்கு அடுத்த ஆண்டு, உங்களுடைய திட்டத்தை அனுப்புங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இன்றைக்கு தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள், தேசியமயமாக்கப்படாத வங்கிகள் அத்தனையும், அசையாச் சொத்துகளுக்கு கோடிக்கணக்கிலே பணத்தை வாரி வழங்குகின்ற நேரத்தில், ஏன் வீடு கட்டுவதற்கு அரசுத் துறையில் உள்ளவர்கள் போட்டாலும், மற்றவர்கள் போட்டாலும், இந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து உதவக் கூடாதா? அதுவும் இந்தச் சொத்துக்களின் மதிப்பு உயர்ந்து கொண்டே போகிற நேரத்தில், இந்த வருடம் ஆயிரம் ரூபாய் பெறக் கூடிய சொத்து, அடுத்த ஆண்டிலே 1,500 ஆக மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. இப்படி உயர்ந்து கொண்டே போகின்ற இந்த நிலையில், வீடு கட்டுகின்றவர்களுக்கு தனிப்பட்ட வங்கிகளும், நேரடியாக கடன் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசை மாநில அரசு வலியுறுத்தி ஒரு உத்தரவு போட்டு, வீடு கட்டும் மிகப் பெரிய திட்டத்தை இந்த ஆண்டில் சிறப்பாக முடித்துக் கொடுப்பதற்கு நமது அரசு முன் வர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எல். இராசமாணிக்கம்]

[1987 மே 6]

அதைப் போல வீட்டுவசதி வாரியத்தில் இந்த ஆண்டுதான் 100 கோடியே 10 லட்ச ரூபாய்க்கு, மிகப் பெரிய அளவிலே வீடு கட்டும் திட்டத்தை எடுத்து இருப்பதாக அதன் தலைவர் திருப்பூர் மணிமாறன் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். உண்மை தான். ஆனால் நான் முதலிலே குறிப்பிட்டதைப் போல இந்த நிலத்திற்குரியவர்கள், அந்த நிலத்தை ஒப்படைத்தவர்களுக்கு நாம் இந்த வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும். அந்த வாய்ப்பை அளிப்பதன் மூலம் நிறைய நிலங்களை கையகப்படுத்தி வீடு கட்டும் திட்டத்தை உற்சாகப்படுத்த முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே மீண்டும் ஒரு முறை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வீட்டுவசதித் துறையால் கட்டிக் கொடுக்கின்ற, வீடுகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக மேற்பார்வை கட்டணமாக 14 சதவீதம் வாங்குகிறார்கள். இப்போது 110 கோடி ரூபாய்க்கு குறைந்தது 15 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அவர்கள் மேற்பார்வை கட்டணமாக “சூப்பர்விஷன் சார்ஜஸ்” ஆக வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த நிலை சரியில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். சிமெண்டையும், ஸ்டீலையும் மார்க்கெட்டிலேயிருந்து வாங்குவதற்குக் கூட இவர்களுக்கு 14 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருப்பதை தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். வேண்டுமானால், உழைப்பிற்கு, மனித உழைப்பிற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய 14 சதவீதத் தொகையைக் கொடுக்கலாம். அதற்கு மேல் உள்ள சிமெண்ட் வாங்குவதற்கும், ஸ்டீல் வாங்குவதற்கும், ஓடு வாங்குவதற்கும் மற்றும் சில பொருள்கள் வாங்குவதற்குக் கூட வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு 14 சதவீதம் கொடுப்பதன் மூலம் இன்றைக்கு வீட்டினுடைய விலை வாசி உயர்ந்து இருப்பதை தடுப்பதற்கு, இதை கொண்டு வருவதற்கு ஏதேனும் தடை இருந்தாலும், ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்குப் பின் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு முன் வரவேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கேயுள்ள இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள், நடவடிக்கை எடுப்பதோடு, கொட்டிவாக்கத்திலிருந்து, திருவான்மியூரிலிருந்து உத்தண்டி வரையிலே உள்ள பிரச்சினைக்கு இந்தப் பதிலில், நல்ல ஒரு பதிலை அமைச்சர் அவர்கள் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டு, அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. ஆ. நடராசன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு வீட்டுவசதி, கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்களாலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியத்தின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களை உங்கள் முன்னாலே வைக்கிறேன். கடந்த ஆண்டு 30 லட்சம் வீடுகளை கட்டவிருப்பதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. அந்த நேரத்திலே உள்ளட்புத் தேர்தல் நடைபெற இருந்த காரணத்தினாலே அந்த அறிவிப்பு தரப்பட்டதோ என்னவோ தெரியவில்லை. கடந்த ஆண்டு 10 லட்சம் வீடுகள் கட்டப்பட்டனவா? எப்படி, எவ்வளவு கட்டப்பட்டன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மே 6] [திரு. ஆ. நடராசன்]

தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம், தமிழ்நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வீட்டுவசதி சங்கங்கள் மூலம் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. ஆனால் இவைகளெல்லாம் 100, 150 கோடி ரூபாய் அளவிலே தான் கட்டப்படுகிறதே தவிர 10 லட்சம் வீடுகள் என்று சொன்னால் குறைந்தபட்சம் வீட்டு மதிப்பு 10 ஆயிரம் என்று கணக்கிட்டால் கூட ஆயிரம் கேரடி ரூபாய் தேவைப்படும். ஆனால் 10 ஆயிரம் ரூபாயில் வீடு கட்ட முடியுமா என்று நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வீட்டுவசதி வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில், பல இடங்களில் பொதுவாக விடப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் தனியார்கள் ஆக்கிரமிக்கப்படுகிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. சில இடங்களிலே வாரியமே லே-அவுட்போடுகிற நிலையையும் பார்க்கிறோம். அப்படி லே-அவுட் போடுகிற இடங்களில், அதை ஏலத்தில் விட்டால் அதிகமான விலைக்கு போகக் கூடிய நிலைமை இருக்கும். அதிலே தவறுகள் நடப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வீட்டு வசதி வாரியத்திலே பணியாற்றக் கூடிய பணியாளர்களுடைய தேர்ந்த பெயர் பட்டியல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மார்ச் 15-க்குள் வெளியிட வேண்டுமென்று இந்த அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. ஆனால் வீட்டு வசதி வாரியத்தில் இந்த ஆணையை நடைமுறைப்படுத்தாததால், ஜூன் 1 ஆம் நாளன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெயர் பட்டியலைத் தரவேண்டுமென்று வீட்டுவசதித் துறை தாக்கீது அனுப்பியது. வாரிய நிர்வாகம் இது நாள் வரை குறிப்பிட்ட நாளிலே உள்ளவாறு தேர்ந்த பெயர் பட்டியலை தயாரித்து வெளியிடவில்லை. வாரியத்தின் இத்தகைய போக்கை அரசு கண்டிக்க வேண்டும். இதனால் மூத்த நிலை பணியாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தேர்ந்த பெயர் பட்டியல் வெளியிடாமல், தப்பாக தற்காலிக, பதவி உயர்வு கொடுத்து வருகிறார்கள். பின், தற்காலிக பதவி நாட்களை கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு, சீனியாரிட்டி கொடுத்து, அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுத்து விடுகிறார்கள். “சீனியாரிட்டி” கொடுக்கும் போது அரசு ஆணை எண். 944, நிதித்துறை, நாள் 28-7-1970, இதனையும் அரசு ஆணை எண். 1077, பி மற்றும் ஏ. ஆர். துறை, நாள் 10-11-1982 இவைகளுக்கு முரணாக பணி முதுநிலை பட்டியல் தயாரிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12-40)

விதிமுறை மீறல்களை பணியாளர் முன்னேற்றச் சங்கம் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியும் பல ஆண்டுகளாக வாரிய நிர்வாகத்துக்கும் வீட்டு வசதித் துறை செயலாளருக்கும் மனு கொடுத்தும் நேரில் கூறியும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இத்தகைய போக்கை மாற்ற வேண்டும். அந்த வாரியத்திலே இருக்கக்கூடிய 4 சங்கங்களையும் அங்கீகாரம் செய்து சங்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி பணியாளர்களின் பிரச்சினைகளை தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. நடராசன்]

[1987 மே 6]

போதுவாக வீட்டு வசதி வாரியத்தினுடைய கட்டிடங்களின் தரம் மிகவும் குறைந்து இருப்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக் கூடிய செல்வபுரம் கல்லாமேடு தெற்கு அவுசிங் யூனிட், அதே போல் வடக்கு அவுசிங் யூனிட் இவைகளில் செப்டிக் டாங்க் உடைந்து அதிலே குழந்தைகள் விழுந்து மரணம் அடையக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதேபோல் வீடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய குழாய்கள் உடைந்து மலத்திலே மக்கள் வாழக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலைமை இருக்கிறது. வீடுகள் இடிந்து ஜன்னல் கதவுகள் எல்லாம் உடைந்து கிடக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் மாற்றுவதற்கு முன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் இதை நேரில் பார்த்திருக்கிறார்கள். மதிப்பீடு தயார் செய்தும் இன்னும் சரி செய்யப்படவில்லை. உடன் பழுதுப் பார்க்க வேண்டுகிறேன்.

அதேபோல் கோவை புதூரில் 300 ஏக்கர் நிலத்தில் அங்கே வீட்டு வசதி வாரியத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் கட்டப் பட்டன. அந்த வீடுகளில் வாழ்கின்ற மக்களுக்குத் தேவையான மயானம் கிடையாது. பாதைகள் மிக மிக மோசமாக இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாக சரி செய்ய வேண்டும்.

குறிச்சி அவுசிங் யூனிட் வீடுகளின் விலைகளை உயர்த்துகிறார்கள். முதலிலே ஒரு விலையைச் சொல்லி பின்னாலே ஒரு விலையை உயர்த்துகிறார்கள். வீட்டு வசதி வாரியத்திலே பள்ளிகள் போன்றவைகளுக்கு இடம் ஒதுக்குகிற போது அதற்கு விலை கிரயம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல் மயானவசதியையும் அந்த குறிச்சிப் பகுதிக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிச்சிப் பகுதியிலே காந்திஜி கோ-ஆப்பரேட்டிவ் பில்லிங் சொசைட்டி, பழனியப்பா லே அவுட், ருக்மணி லே அவுட், மணி லே அவுட், ஏ.வி.ஜி. லே அவுட் இவைகள் எல்லாம் 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட லே அவுட்டுகள். இவைகள் அங்கே அமைக்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான பேர் அந்த லே அவுட்டுகளை 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதனை வீட்டு வசதி வாரியம் கையகப்படுத்த வேண்டும் என்ற முறையில் அதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் ஏழை மக்கள், சாதாரண மக்கள், பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள், என்ஜினியரிங் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அதை கைவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி சங்கத்திலுள்ள அனைத்து சங்கங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைபோல் வீட்டு வசதி சங்கங்களுக்கு ஒரே மாதிரியான சீரான பை-லா ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மே 6]

[திரு. ஆ. நடராசன்]

வீட்டு வசதி சங்கங்களுக்கு தேர்தல் நடத்தி நீண்ட நாட்கள் ஆகிவிட்டன. உடனடியாக தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சங்கங்களிலே பணியாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை, எனவே அவர்களை தலைமைச் சங்கத் திலே ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தலைமைச் சங்கத்தினுடைய கிளைகளை கோவை, மதுரை, சேலம், திருச்சி போன்ற பெரிய நகரங்களில் திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வீட்டு வசதித் துறையில் பணியாளர்களின் காலி இடங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகளை நிரப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12 விதமான வீட்டு வசதி சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதனால் குழப்பம் ஏற்படுகிறது என்று கொள்கை விளக்கக் குழிப் பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை 4, 5 விதமாகக் குறைக்கக் கருதப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் பல்வேறு குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு பல பேர் கடன் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. உதாரணமாக கோவைக்கு அருகிலுள்ள மதுக்கரை நகரியத்தில் இருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ சரஸ்வதி கிராமிய கூட்டுறவு வீட்டு வசதி சங்கம், அது கிராமிய கூட்டுறவு வீட்டு வசதி சங்கமாக இருப்பதால் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரை அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் 8 ஆயிரம் ரூபாய் பங்கு செலுத்தியும் இதுவரை அதற்கு கடன் தருவதற்கு வீட்டு வசதி சங்கம் தயாராக இல்லை, காரணம் நீண்ட நாட்களாக கிராமிய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்படாத காரணத்தால் இந்த நிலை இருக்கிறது. அரசுக்கு செலுத்த வேண்டிய தொகைகள் எல்லாம் செலுத்தப்பட்டு விட்டது. அதே போல் நகரசபை தகுதியில் அந்த மதுக்கரை நகரியம் இருக்கிறது. எனவே நகர்ப்புற சங்கமாக மாற்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புற வீட்டுத் வசதித் திட்டத்திற்கு தனியாக தலைமை நிதி நிறுவனம் அமைக்க பரிசீலிப்பதாக கூறி இருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. காரணம் இந்த சங்கங்கள் இப்போது இருக்கிற தலைமை சங்கத்தோடு இருக்கிற காரணத்தால் கிராமப்புற மக்கள் வீடு கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே இதற்கு என்று தனியாக ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கி உதவுவது தேவையானது. நகரங்களில் வீடு கட்டும் சங்கங்கள் அமைத்து 20 ஆண்டுகளாக கடன் கொடுத்து நல்ல வீடுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் கிராம வீட்டு வசதி சங்கத்திற்கு ரூ. 4,000, ரூ. 6,000 என்ற அளவிலே கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிங்காநல்லூரிலும், பீளமேட்டிலும், திருப்பூரிலும் தொழிலாளர் மலிவு வாடகைக் குடியிருப்புகள் கட்டந்த 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கட்டப்பட்டது. எஸ். ஐ. எச். எஸ்., என்ற அந்த காலனியில் சிங்காநல்லூரில் மட்டும் 350 வீடுகள் இருக்கின்றன. 10க்கு12 அடி என்ற அளவுள்ளது. அந்த வீடுகளுக்கு ரூ. 15 வாடகை வசூல் செய்யப்பட்டு வந்தது.

[திரு. ஆ. நடராசன்]

[1987 மே 6]

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும், சிங்காநல்லூரில் ரூ. 174; பீளமேட்டில் ரூ. 227, திருப்பூரில் ரூ. 128 என்ற அளவிலே வாடகை வசூல் செய்ய நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை தவிர்த்து அந்த தொழிலாளர்களுக்கு அதை உரிமையாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஆளுக்கு ஒரு வீடு தருகிறோம், நெசவாளர் வீட்டு இளைஞர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் வேலை வாய்ப்பு, நெசவாளி இறந்துவிட்டால் அவரது குடும்பத்திற்கு உதவித் தொகை தரப்படும் என்று வாக்கு குறுதிகள் தரப்பட்டன. அந்த வாக்குறுதிகள் கைத்தறித் துணி தேங்கியிருப்பதைப்போல தேங்கி இருக்கின்ற நிலைமையை பார்க்கின்றோம். 1986-87-ல் 794 கட்டுமானப் பணிகள் பல்வேறு நிலைகளிலே உள்ளன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 794 வீடுகள் என்பது மிகவும் குறைவானது என்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறேன். அதைப் போலவே டாக்டர் எம். ஜி. ஆர். கைத்தறி நெசவாளர் நல்வாழ்வு அறக்கட்டளை என்று துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1986-ம் ஆண்டு பிப்ரவரியிலே அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. நான் உங்களைப் பார்த்து கேட்க விரும்புகிறேன். எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்த போது கலைஞர் பெயரை வைக்கிறார்கள். உயிரோடு இருக்கிறவர்களுடைய பெயரை வைக்கக்கூடாது என்று சொல்லி கலைஞர் பெயரிலே வைக்கப்பட்டிருந்த இடங்களிலெல்லாம் நீங்கள் பெயரை அகற்றினீர்கள். ஆனால் இப்போது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெயரினை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எப்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போலவே மத்திய அரசாங்கம் 22 ரக ஒதுக்கீடுகளை கைத்தறிக்கு ஒதுக்கியது. உயர்நீதி மன்றத்திலே விசைத்தறியாளர்கள் ரிட்ட மனு தாக்கல் செய்து, தடை வாங்கினார்கள். 4—8—1986-லே மத்திய அரசு 5—11—1986 முதல் அமுல்படுத்தப் போவதாக ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தது. தமிழக அரசு உயர் நீதி மன்ற தடை உத்திரவை நீக்கவும், மேலும் தடை உத்திரவு பெறாமல் நடவடிக்கை எடுக்கவும் வேண்டுகிறேன். மத்திய அரசு புதிய ஜவுளி கொள்கையை அமுல்படுத்தினால் நெசவுத் தொழில் அழியக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். எனவே புதிய ஜவுளிக் கொள்கையை கைவிட மாநில அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். ஆண்டுக்கு 60 நாட்கள் ரிபேட் தரப்பட வேண்டும். கதருக்கு 90 நாட்கள் தரப்படுகிறது. மத்திய அரசு ஜவுளித்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ராம் நிவாஸ் மிர்தா அவர்கள் ஒரு கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த ரிபேட்டுகள் எல்லாம் ரூ. 50 கோடியளவிலே வருகின்ற காரணத்தால் வேறு வழியிலே அதைச் செலவு செய்யலாம் என்ற அபாயகரமான கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை செயல் படுத்தாமல் இருக்க மாநில அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும். தமிழ் நாடு அரசு நெசவாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்து 6 ஆண்டுக் காலம் ஆகிவிட்டது.

1987 மே 6]

[திரு. ஆ. நடராசன்]

உயர்நீதி மன்றத்திலே சட்டம் செல்லும் என்று தீர்ப்பு அளித்து 2 ஆண்டுக்காலம் ஆகிவிட்டது. ஆனாலும் சட்டத்தை நிறைவேற்ற இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கவில்லை. அதைப்போலவே நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய சாயப் பொருள்களை தட்டுப் பாடு இன்றி கட்டுப்பாடு விலையிலே தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த பட்சம் ஒரு மாதம் போனஸ் தருவதைப் போல, நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பணியாற்றக் கூடிய நெசவாளர்களுக்கு ஒரு மாத போனஸ் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காலத்திலே அமைத்த குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணய குழு பரிந்துரையை இந்த அரசு அமுலாக்கவில்லை. உடனடியாக அமுலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கான பாதுகாப்புச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். மதிப்பிற்குரிய தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் இராஜா சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையிலே கொடுக்கப்பட்ட அந்த அறிக்கையை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைத்தறிக்கு உதவ செஸ் வரியை மத்திய அரசு விதித்தது. அதை பொது வரவில் சேர்த்து விட்டது. கைத்தறி வளர்ச்சி, நெசவாளர் குடும்பங்கள் வாழ கொடுத்து உதவிட வேண்டுமென்று மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 14 ஆண்டுக் காலமாக நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கத் தேர்தல் நடத்தப்படவில்லை. உடனடியாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் 1972-ல் காஞ்சிபுரத்தில் முதன்முதலாக ஜரிகைத் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது. குடந்தையிலே ஒன்று தொடங்கப்படும் என்று இந்த அரசால் அறிவிக்கப்பட்டும் அது தொடங்கப்படவில்லை. உடனடியாக தொடங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரி ஜரிகைக்கு விதிக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்திலே 4 சதவீதம், குஜராத் மாநிலத்திலே 2 சதவீதம் ஆக 6 சதவீதம் போடப்படுகிறது. பெரும் உற்பத்தியாளர்கள் நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்கின்ற காரணத்தால் அவர்களுக்கு 2 சதவீதம் வரிதான் ஆகிறது. ஆனால் நெசவாளர்கள் 6 சதவீதம் வரி செலுத்த வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. 4 சதவீதம் வரியை தமிழக அரசு உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

விசைத் தறியில் உற்பத்தியாகும் துணிகள் கைத்தறி என்று முத்திரையிட்டு, வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அதற்கு முத்தரப்பு தரக் கட்டுப்பாட்டுக் கமிட்டி அமைத்து, அதில் அதிகாரிகள். உற்பத்தியாளர் பிரதிநிதிகள், அதைப்போல கைத்தறித் தொழிலாளர் சங்கப் பிரதிநிதிகளைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. நடராசன்]

[1987 மே 6]

தமிழ்நாடு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்—கோ-ஆப் டெக்ஸ்—பிரதம. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சரக்கு கொள்முதல் செய்யும்போது சங்கங்களுக்கு இலாபம், ஜனதா ரகங்களுக்கு 7 சதமானமும், லுங்கி, சேலை முதலிய ரகங்களுக்கு 9 சதமானமும், பட்டுச் சேலைகளுக்கு 10 சதமானமும் கொடுக்கிறது. கோ-ஆப் டெக்ஸ் அடைகிற லாபம், 30-விருந்து 35 சதமானம் ஆக உள்ளது. எனவே, அந்த இலாபத்தைக் குறைத்து, நெசவாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

திரு. வே. குப்புசாமி : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னை ஆளாக்கி சட்டமன்ற உறுப்பினராக்கிய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு முதற்கண் நன்றியையும், எனக்கு வாக்களித்து சட்டமன்றத்திற்கு அனுப்பிய என் தொகுதி மக்களுக்கும் நன்றியையும் தெரிவித்து, என் முதல் பேச்சைத் துவக்குகிறேன்.

இன்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள கைத்தறி மற்றும் வீட்டு வசதித் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பது என்கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

கைத்தறியைப் பொறுத்தவரை, கைத்தறியில் பணியாற்றுகின்ற நெசவாளர் குடும்பங்கள் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும் என்று தமிழ்நாட்டு பெர்னாட்ஷா அண்ணா அவர்கள் நினைத்தார்கள். அதற்காக அவரே துணி மூட்டையைத் தோளில் சுமந்து விற்று அதில் வரும் அதிக இலாபத்தை நெசவாளர் குடும்பங்களுக்குக் கொடுத்து, நெசவாளர்களுக்கு சோறு கொடுத்தார்கள் என்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மை.

அதுபோன்று இன்று, தமிழகத்தின் விடிவெள்ளியாகத் திகழும் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நெசவுத் தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிற வகையில், அதிக நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆங்காங்கு உருவாக்கி, அந்தச் சங்கங்களுக்கு நிதியுதவி தந்து, நெசவாளர்களின் குடும்பங்கள் நல்ல முறையில் வாழ வழி வகுத்துள்ளார்கள்.

அவர்களுக்கு பல சலுகைகள் செய்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக, எனது தொகுதியில் பல்லாயிரக்கணக்கான நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், ஆசிரியர்களுக்கு எப்படி வீடு கட்டுவதற்கு ஒரு சங்கம் வைத்து வீடு கட்டித் தருகிறார்களோ, அதுபோல், நெசவாளர்களுக்கும் வீடு கட்டுகிற சங்கம் ஒன்று துவக்கி, பரவலாக, குறிப்பாக எனது தொகுதியில் நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மே 6]

[திரு. வே. குப்புசாமி]

அடுத்து, நெசவாளர் குடும்பத்தில் படித்துள்ள இளைஞர்களுக்கு தமிழகத்தில் உள்ள பெரிய நெசவுத் தொழில்களில் முதலில் வாய்ப்புக் கொடுத்து, முன்னுரிமை அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் 18 சர்க்கரை ஆலைகள் வரும் என்று சொல்கிறார்கள்—தஞ்சை மாவட்டத்தில்—அடுத்து, என் செய்யாறு தொகுதியைச் சொல்கிறார்கள். ஆக, என் தொகுதிக்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலையை வழங்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர் இல்லாமல் என் தொகுதி மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள், எனவே செய்யாற்றிலேயும், பாலாற்றிலேயும் இருந்து ஒரு கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக 50-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்கள் பயன் அடையச் செய்யுமாறு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவையில் பேச அனுமதித்த பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கு. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மூன்று முக்கியமான கோரிக்கைகள் பேரில் இன்று விவாதம் நடக்கிறது. இந்த விவாதத்தில் நான் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்கள் பூராவையும் சொல்லுவதற்குக் கால அவகாசம் இல்லை. ஆகவே என் கையில் இருக்கிற குறிப்புகளின் மீது மட்டும் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கைத்தறித் துணித் தேக்கம் என்பதுதான் பிரதானமான பிரச்சினை. கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் இந்த விஷயங்களை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். “பண்டிகை கால விற்பனை தவிர மற்ற மாநிலங்களில் ரூ. 84 கோடி மதிப்புள்ள ஆறுமாத உற்பத்தி பிரதம கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் கோ-ஆப்டெக்ஸ்களிலும் தேங்குவது வழக்கம். இதனால் நூல் வாங்கப் பணம் இருக்காது”. இதுதான் இதனுடைய ஒட்டுமொத்தமான பிரச்சினை—சாராம்சம். கிரக்ஸ்—தமிழகத்தில் 18 கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் உற்பத்தியாகிற நூல் பெரும்பாலும் மோட்டா ரக நூலே. அதைத்தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதில் பாதி உற்பத்தி அவர்களுக்குக் கொடுத்தால்கூட அதைக்கூட அந்தச் சங்கங்களால் வாங்க முடிவதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே நூல் இல்லை—கைத்தறிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு கூட்டுறவு ஆலைகளில் நூல் இல்லை என்ற பிரச்சினையே இல்லை. அந்த நூலைக் கொடுத்தாலும் வாங்க முடியாத பிரச்சினைதான் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்குத் தேக்கம். இதற்கு நாம் ஒரு முடிவு கட்டியாக வேண்டும். இது கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள நிலை.

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 6]

கூட்டுறவுத் துறையில் அல்லாத கிட்டத்தட்ட இதே அளவுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே கூட இருக்கலாம் — இங்கே நீங்கள் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால் மொத்தத்தில் கொஞ்சம் தாஸ்தியாகவே இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்— இதற்கு ஈக்வலாக கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேராமல் இருக்கிற கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் கைத்தறி நெசவாளர்களே. அவர்கள் பின்னாலே கூட்டுறவுத் துறையில் சேரலாம் அல்லது சேராமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினைக்கு எப்படித் தீர்வு காண்பது என்பதுதான் மிக முக்கியமான விஷயம்.

என்னைக் கேட்டால் அதற்குச் சில முக்கியமான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்தே தீர வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது சிலவற்றை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமானது மத்திய சர்க்காருடைய ரிபேட் கொடுக்கிற திட்டம். அதை 7வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தோடு கைவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் தீர்மானித்திருப்பதை திட்டவாட்டமாக நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. நாம் மத்திய சர்க்காரை இது குறித்து வற்புறுத்தியாக வேண்டும். அதற்காக, கைத்தறி நெசவாளர்கள் தேவைப்பட்டால் பெரும் கிளர்ச்சியை, மற்ற சகோதர தொழிலாளர்களையும் பொதுஜனங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு செய்தாக வேண்டும். ஏனென்றால் 60, 45 ஆகி, 45, 35 ஆகி கடைசியில் கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆனதைப் போல் படிப்படியாக கீழே போய் கடுகாகப் போகிற நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை — அபாயத்தை — நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. அதற்காக நாம் தொடர்ந்து போராடியாக வேண்டும். அது தொடர்ந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும், காரணம் இது போட்டா போட்டியில் போட்டியிட்டு போராடக்கூடிய ஒரு அரங்கமல்ல — இந்தச் செக்டார் போட்டா போட்டியில் வரமுடியாது. கைத்தறியில் நாம் உற்பத்தி செய்கிற துணி வியாபாரமாவதே பண்டிகைக் காலங்களில்தான். அப்போதுதான் ஆசையோடு வாங்குவார்கள். இது கொள்கைக் குறிப்பிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இது போட்டா போட்டியில் நிற்க முடியாது. எனவே இந்தத் தொழிலை — புராதன தொழிலை — சர்க்கார் அழிந்து போகாமல் காப்பாற்ற வேண்டும். காரணம் கிராமங்களில் அதிகப்படியான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக் கூடிய பரம்பரைத் தொழில் என்கிற முறையில் நிச்சயமாகப் பாதுகாப்பைத் தந்தாக வேண்டும். அந்த வகையில் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து, நாட்டு மக்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்லி, பாதுகாப்பைத் தேட இன்னும் அதிகமான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

1987 மே 6]

திரு. கு. ரமணி]

22 வகையான ரகத் துணிகள் அவர்கள் நெய்யலாம் என்று மத்திய சர்க்கார் தீர்மானித்து உத்தரவிட்டது. அதன் பேரில் சிலர் கோர்ட்டுக்குப் போய் தடை உத்தரவு வாங்கிவிட்டார்கள். கூட்டுறவு நெசவாளர் துணிகளை வைத்து வியாபாரம் நடத்துகிற வர்த்தகர்கள் மற்றும் மாஸ்டர் வீவர்கள் இன்னும் மற்றவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து அதைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கைத்தறியாளர்களுக்கு நிச்சயமாக அந்தச் சலுகை கிடைக்க வேண்டும். அப்போது தான் அவர்களுடைய உற்பத்திக்கு ஒரு உத்தரவாதம் வரும். விசைத் தறிகளிலும் மில்களிலும் உற்பத்தியாகிற ரகங்களோடு அவர்கள் போட்டியிட முடியாது. அதற்கு உத்தரவாதம் செய்து கொடுத்தால்தான் அவர்களால் சமாளிக்க முடியும்.

அடுத்து கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இன்றைக்கு மிகப் பெரிய பிரச்சினை ஒன்று இருக்கிறது. எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது என்றாலும் இவர்களுடைய கஷ்டம் வேறு ஒரு விதமான கஷ்டம்.

1981ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நாம் ஒரு நல்ல சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே தொழிலாளர் துறையில் இருக்கிற நான்கு அல்லது ஐந்து அடிப்படையான சட்டங்களுடைய நல்ல ஷரத்துகளை யெல்லாம் பரிசீலித்து அதிலிருந்து நல்ல விஷயங்களை மட்டும் எடுத்து உருவாக்கப்பட்ட சட்டம். ஆனால் அந்தச் சட்டம் இன்றுவரை அமுலுக்கு வரவில்லை. 1981ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது. கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அதிலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு தவறான நடவடிக்கை என்பது என்னுடைய கருத்து. அரசு அதை மறுபரிசீலனை செய்து கைவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகைகளைக் கொடுப்பதால் அதன் மூலமாக மற்றத் தொழிலாளர்களையும் இதற்கு ஆகர்ஸிக்கலாம் என்ற முறையில் அதைச் செய்திருக்கக் கூடும். அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்ற முறையில் — அந்த உணர்வில் கொடுத்திருக்கலாம். இருந்தாலும் பொதுவான சட்டம் ஒன்றைப் போட்டு அதிலிருந்து கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்குக் கொடுப்பது என்பது அவசியமில்லாத ஒன்று. அதை மாற்ற வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து.

(பிற்பகல் 1-00)

அதே மாதிரி பல இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு அல்லாத பகுதியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை நாம் கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவது என்பது முக்கியமான விஷயமாக இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. இதே மன்றத்திலே அதைப்

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 6]

பற்றி பேசப்பட்டிருக்கிறது. யார் இதை அமுலாக்குவார்? இப்போது வைத்திருக்கக் கூடிய அத்தாரிட்டி — கைத்தறி துணி நூல் இயக்குநர், ஒரு தலைமை ஆய்வாளர். இவர்களே இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வர கவனிப்பார்கள். சரகத்திற்குள்ள துணி நூல் கட்டுப்பாட்டு அலுவலர், கைத்தறி ஆய்வாளர் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கைகளை முழுமையாகவோ அல்லது ஏதாவது ஒரு முறையிலோ அமுல்படுத்தும் பணியாளர்களாக நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே இரண்டு வகையான விஷயம். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் முழுமையாகவோ அல்லது ஏதாவது ஒரு முறையிலோ என்று எப்படி இந்த மாதிரி அரசாங்கம் விளக்கம் கொடுக்க முடியும்? ஏதாவது ஒரு முறையில் என்றால் என்ன முறை? Some how please implement it என்று சொல்லுவது சரியாக இருக்க முடியாது. அதற்கான விதிமுறைகளை கறாராக வகுத்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டம் ஒரு தொழிலாளர் நலச் சட்டம். இந்தச் சட்டத்தை ஹாண்ட்லாம் டைரக்டோரேட் அமுலாக்குவது என்ற முயற்சியை கைவிட்டுவிட்டு தொழிலாளர் நல இலாக்கா அமுலாக்கட்டும் என்று அவர்களிடம் கொடுப்பதுதான் சரியாக இருக்கும். இந்த மன்றத்திலே இதைப் பற்றி ஏற்கனவே விவாதித்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்பு இருந்த தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள், ஒரு ஐந்தாறு மாத காலம் செயல்படுத்தி பார்க்கிறோம், அதற்குப் பிறகு ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை என்றால் நாங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஹாண்ட்லாம் டைரக்டோரேட்டுக்கு திறமையில்லை என்பதல்ல. தொழிலாளர் நலச் சட்டத்தை அமுலாக்குவது இவர்களுடைய முக்கியமான வேலையில்லை. அதற்கென்று ஸ்பெஷலைஸ் செய்திருக்கக் கூடிய தொழிலாளர் நல இலாக்காதான் இதை அமுலாக்க வேண்டும். ஆனால் இன்று வரை அந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரவில்லை. இந்தச் சட்டத்தின் பேரில் ஐக்கோர்ட்டில் தடை வாங்கினார்கள். 27-4-1984-ல் தடையுத்தரவு கொடுக்கப்பட்டது. இதுவரை 1987 ஏப்ரல் வரையில் இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்காததால் சில நன்மைகள் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. ஆகவே இதை அமுலாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் மூடிக் கிடக்கும் பஞ்சாலைகளைத் திறக்க செய்திருக்கக் கூடிய முயற்சிகளைப் பற்றி குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இது பழைய கதை. எட்டு, ஒன்பது வருஷத்திற்கு முன்பு நடந்த சூழ்நிலை, இன்றைக்குள்ள நிலைமை அல்ல. வசந்தா மில், ஜனார்த்தனா மில், அட்சயா மில், பவானி மில், ஸ்ரீஹரி மில்ஸ், இராதா கிருஷ்ணா மில்கள் இருக்கின்றன.

1987 மே 6]

[திரு. கு. ரமணி]

இதிலே ஒரு மில் மத்திய சர்க்கார் மந்திரிக்குச் சொந்தமானது. இது போன்று பல மில்கள் பற்றி சென்ற மாதம் நான் பேசும்போது பட்டியல் போட்டுச் சொன்னேன். அவற்றை பற்றி ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்ததா அரசாங்கம்? அரசு கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. ஏற்கனவே கோவையில் பெரிய உண்ணாவிரதம் நடந்து, மறியல் நடந்து, கோட்டைக்குள் வந்து நிதியமைச்சரிடம் பேசி சில ஆலோசனைகள் சொல்லப்பட்டபோது விரைவாக இந்த மில்கள் திறக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் நடக்கவில்லை. ஒரு மில்லில் சிறிய தகராறு என்ற முறையில் பவானி மில்லில் மட்டும்தான் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டது. அதுவும் தொழிலாளர்கள் சம்பளத்தில் முதல் வருஷத்தில் 25 சதவீதம் வெட்டுவது என்றும், இரண்டாவது வருஷம், 20 சதவீதம் வெட்டுவது என்றும், மூன்றாவது வருஷம் 15 சதவீதம் வெட்டுவது என்றும் இப்படி தொழிலாளியின் சம்பளத்தை வெட்டி அதில் முதலாளி மில்லை ஒட்டுவது என்ற நிலை உருவாகியுள்ளது. அந்த மில்லை மிஸ் மேனேஜ் செய்த முதலாளிக்குத் தண்டனை கிடையாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. மூடிக் கிடக்கும் மில்களைப் பொறுத்த வரையில் எடுக்கக் கூடாது என்பது மத்திய சர்க்காரின் கொள்கை. அந்தக் கொள்கை உதவிகரமான கொள்கையல்ல. இதனால் கஷ்டப்படுவது, சங்கடத்திற்குள்ளாவது உழைப்பாளி மக்கள். மில் மூடுவதற்கு அந்த உழைப்பாளிகள் பொறுப்பல்ல. இதற்கு ஒரு சவால் விட்டுச் சொல்ல முடியும். மில் திறக்கட்டும், மில்லின் மேனேஜ்மென்டை வெளியேற்றிவிட்டு அரசாங்கத்தின் கண்ட்ரோலில் வரக்கூடிய அதிகாரிகளும், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து நடத்தினால் முதல் வருஷத்திலேயே லாபத்தைக் காட்டலாம். மிஸ்மேனேஜ்மென்ட் என்பதுதான் இதற்கு பேசிக் ரீசன். இதை நாடே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பூட்டிய மில்களை எடுப்பதற்கு நமக்குச் சட்டம் இருக்கிறது. இதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். ரிஸ்ப் அண்டர்டேக்கிங் ஆக்ட்டின்படி என்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம். ஆள் குறைப்புச் செய்யலாம், சம்பளத்தை வெட்டலாம், பஞ்சப்படியை குறைக்கலாம், because it is R lief undert king Act. இருந்தாலும் தொழிலாளி பாடுபட்டு சிந்திய வியர்வையால் உருவாக்கப்பட்டது. அப்படி செய்யக்கூடாது, தப்பு. அப்பட்டிச் செய்வதால் பெரிய கெடுதல் இருக்கிறது. இருந்தாலும் நாம் அதை எடுக்கச் சொல்கிறோம். பிராபர்டிசை நேஷனலைஸ் பண்ணச் சொல்லிக் கேட்கவில்லை. அதற்கு மத்திய அரசு ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். இதை அவர்கள் தான் செய்ய வேண்டும். அவர்களை ஒத்துக் கொள்ள வைக்க வேண்டும். இன்றைக்குச் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பேசி செய்யக்கூடியதல்ல அது. நாட்டு மக்கள் செய்ய வேண்டிய வேலை. ஆகவே நிர்வாகத்தை எடுத்து, அந்த மிஸ்மேனேஜ்மென்ட் பண்ணக் கூடிய முதலாளிகளிடம் ஒப்படைக்கக் கூடாது. அப்படி எடுத்து நடத்த ஆரம்பித்தால் நிச்சயமாக வெற்றி பெற

(திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே]

முடியும். கோவையில் 10 மில்களை அந்த மாதிரி எடுத்து நடத்தி அந்த மில்களெல்லாம் லாபகரமாக நிற்காமல் ஓடும் மில்களாக இருக்கின்றன. அந்த முறையிலே மூடிக் கிடக்கும் மில்களைத் திறக்க நடவடிக்கைகளை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியில்லாமல், பழைய கதையையே சொல்லிப் பிரயோசனமில்லை.

அடுத்து, வீட்டு வசதி வாரியம் பற்றி இருக்கும்படியான பிரச்சினை. 1986-87-ல் தொடங்கி 3 ஆண்டுகளிலே 30 இலட்சம் வீடுகளை நலிந்தோருக்கும். வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கும் கட்டிக் கொடுப்பது இந்த அரசினுடைய கொள்கை என்று நமது மதிப்பிற்குரிய மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது இப்போது உமலாகி இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். முதல் வருடத்திலே 2,03,752 வீடுகள் கட்டப்பட்டதாக குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது 1987-88ல் 17,000 வீடுகள் கட்டப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பல திட்டங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு, நலிந்த பிரிவினருக்குப் பயன்படும் திட்டமாக இது செயல்படுவதில் உரித்தான வேகமும் சொன்ன குறிக்கோளை நிறைவேற்றும் படியான நிலைமையும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே ஆசை வார்த்தைகளை சொல்லிப் பிரயோசனமில்லை. இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர என்ன சாத்தியம் என்று பார்த்துச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து குடிசை மாற்று வாரியத்தால் கட்டப்படும் வீடுகளின் நிலைமை ரொம்ப பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. மராமத்து செய்யாமல் இருக்கிறது. குடிநீர் வசதி போதிய அளவுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. சாக்கடைத் திட்டங்களே சில இடங்களிலே அமுலில் இல்லை. வீடுகளை 2 அடுக்கு, 3 அடுக்கு மாடிகளாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாடிக்கும் இன்னொரு மாடிக்கும் மத்தியிலே சாக்கடைத் தண்ணீர் வடிந்து போவதற்கு கால்வாய்கூட வெட்டாமல் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பேரூர் நடராசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தப் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய 3,000 வீடுகள், சாக்கடைவசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன என்ற நிலை இருக்கிறது. அதேமாதிரி துப்புரவு செய்ய அங்கே ஆளில்லை. இந்த நிர்வாகத்திலே அதற்கு ஆள் கிடையாது. நகராட்சி அல்லது மாநகராட்சி சம்பந்தப்பட்ட லோக்கல் அத்தாரிட்டியிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். அப்படி ஒப்படைப்பதிலே தகராறு இருக்கிறது. சில பகுதிகளில் ஒப்படைத்து, அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கிற காரியங்களை வாரியம் செய்வதில்லை. செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு பணமில்லை. முனிசிபாலிட்டி கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகளுக்கும், வாரியத்தின் நிர்வாகத்திற்கும் அங்கே போராட்டம். இதிலே சமரசம் செய்ய பல முயற்சி

1987 மே 6]

[திரு. கு. ரமணி]

களை எடுத்தோம். நடக்க மாட்டேன் என்கிறது. கோவையில் செல்வபுரத்தில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நடராசன் அவர்கள் சொன்னதுபோல, இது போன்ற பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அங்கே அண்டர் கிரவுன்ட் சாக்கடை போட்டு, 10 சென்ட் நிலத் துலே டேங்க் போலச் செய்து, என்ஜின் வைத்து தண்ணீரைச் சக் பண்ணி, கோவை நகர அண்டர் கிரவுன்ட் ட்ரெய்னேஜ் திட்டத்திலே இதை இணைக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைய வரைக்கும் அப்படி இணைக்காமல், அது பகிரங்கமாகத் திறந்து வைத்து, அதனால் ஏற்பட்ட கொசுத் தொல்லையால், மனிதன் அங்கே போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதை கலெக்டரை அழைத்துச் சென்று, நேரடியாகக் காண்பித்தேன். முன்னால் இருந்த அமைச்சர் திரு. நல்லசாமி அவர்களை அங்கே நேரடியாக அழைத்துச் சென்று, அந்த வட்டாரத்தைக் காண்பித்தேன். அங்கே கதவுகள் உடைந்து போகின்றன, சன்னல்கள் உடைந்து போகின்றன. மேல் மாடியில் குடியிருக்கிறவர்களுடைய கக்கூஸ் தண்ணீர் கீழே இருக்கிறவர்களின் தலையில் விழுகிறது. இப்படி பல ரிப்போர் வேலைகள் தேவை. கேட்டால் பணமில்லை என்கிறார்கள். வீட்டிலே கட்டிலிலே படுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, மேலே உள்ள சீலிங், ஒழுங்காக கலவை இல்லாமல் சீலிங் போட்டதால், 1/2 இன்ச் கனத்திற்கு கீழே விழுந்திருக்கிறது. கலெக்டரிடம் இதையெல்லாம் காண்பித்தேன். கோவை மாநகரத்தில் இப்படி இருக்கிறது. அங்கே ரிப்போர்கள் செய்ய வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா ஹட்கோ காலனி என்று பெரிய வீடுகள் கட்டிய காலனி இருக்கிறது. இன்றையவரை அது முனிசிபாலிட்டியிடம் ஹேன்ட் ஓவர் செய்யப்படவில்லை. பலமுறை பேசப்பட்டது. அங்கே கமிஷனரிடமும், சம்பந்தப்பட்ட இன்ஜினியரிடமும் பேசியும் நடக்கவில்லை. நான் குடியிருக்கும் பகுதியில், சீத்தாபுதூர் பகுதியில் வி. கே. கிருஷ்ணமேனன் ரோட்டில் இருக்கும்படியான 200 வீடுகள் இன்னும் ஹேன்ட் ஓவர் ஆக வில்லை.

(பிற்பகல் 1-10.)

அந்த இடங்களிலே என்ன நடக்கிறது என்று கேட்டால் அந்த குடிசைமாற்று வாரியத்தினாலே கட்டப்பட்ட அந்த வீடுகளுக்குப் பக்கத்திலேயே சின்ன சின்ன குடிசைகள் மறுபடியும் முளைக்கின்றன. காளான் முளைக்கிற மாதிரி குடிசைகள் முளைக்கிறது. கன்னா பின்னா என்று கட்டுகின்றார்கள். அதை கட்டி தனியாக வாடகைக்கு விடுவது. அந்த வீட்டிலே குடியிருந்து கொண்டே இதிலே சம்பாதிப்பது. இது ஒரு கொடுமையான நடவடிக்கை. ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் என்ற கொள்கையை வைத்திருக்கிறோமே அதைப் பாழ் அடிக்கிற நடவடிக்கை. அவர்கள் மீது தயவு தாட்சண்யம் காட்டக்கூடாது. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்திலேயே நான் பேசினேன். அப்புறம் சில சமூக விரோதிகளும் ரௌடிகளும் சேர்ந்து பர்ஸ்ட் யார் குடியிருந்தார்களோ அவர்களை வீட்டை விட்டு வெளியேற்றி அந்த வீட்டை காலி பண்ண வைத்து, அந்த வீட்டை விற்பது

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 6]

அங்கே விற்பது என்றால் உண்மையான பத்திரம் எழுதியல் ரூ. 5, ரூ. 10 என்று முத்திரைத் தாளில் எழுதிக் கொடுத்து அவர்களை நம்ப வைத்து 3 வருடம், 5 வருடம் என்று இருந்துகொள் என்று ஒப்படைத்து விட்டு போகின்றார்கள். அதற்கு ஒரு? முடிவு கட்ட வேண்டும். 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் என்று அதற்காக வசூல் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படியெல்லாம் நடக்கிறது. வேண்டுமென்றால் பத்திரங்களைக்கூட இந்த சபையிலே கொண்டு வந்து காட்டுகிறேன். இதற்கும் முடிவு கட்ட வேண்டும். சர்க்கார் பிராபர்ட்டியை யார் எடுத்து யார் விற்பது இப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்கள் நடப்பதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பெற்றது). ஆகவே அந்த மாதிரி நடவடிக்கையில் இந்த அரசு தீவிரமாக இருந்து செயல்பட வேண்டும். இந்த குடிசை மாற்று வாரியத்தினுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றும்படியாக காரியங்கள் இருக்க வேண்டும். அங்கே இருக்கின்ற கட்டடங்களுக்குக்கீழே குடிசைகள் போட அனுமதிக்கக் கூடாது. மற்ற தேவையான சுகாதாரவசதி, சாக்கடை வசதி இவைகளையெல்லாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்குத் தேவையான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும். சுத்தம் சுகாதாரம் இவைகளை எல்லாம் லோகல் போர்ட் இடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். அந்த முறையிலே அந்த காரியத்தை செய்ய வேண்டும். அடுத்ததாக கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய வீட்டு வசதி பற்றி குறிப்பிட்டேன். ஒரு வீடு கட்டுவதற்கு ரூ. 6,000 என்று திட்டம் போட்டு அதில் ரூ. 4,500 அவர்களுக்குக் கடனாக கொடுக்கப்படுகிறது. பாக்கி ரூ. 1,500 அவர்கள் உழைப்பில் முயற்சி செய்து கட்ட வேண்டும். பிரச்சினை என்னவென்று கேட்டால், இதை மூன்று தடவைகளாக கொடுக்கிறார்கள். ரூ. 4,500ஐ மூன்று தடவைகளாக கொடுத்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் அந்த பணத்தை வைத்து வீடு கட்டப்போவதில்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த பணம் செலவழிந்து தீர்ந்து போகும். கொடுக்கின்ற பணத்தை மொத்தமாக கொடுத்தால் மட்டும் அதற்கு என்று செலவழித்து கட்டுவார்களா என்று கேட்பீர்கள். செலவழிக்கமாட்டார்கள் என்பதில்லை. அதற்காக செலவழிக்கக் கூடியவர்கள் செலவழிப்பார்கள். அவர்களுக்கு ஒட்டு மொத்தமாகக் கொடுத்தால் அதை செய்ய முடியும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கலாம். அது இல்லாமலேயே பல பிரச்சினைகள் இந்த மன்றத்திலே வருகிறது. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், இன்றைக்கு இருக்கின்ற பொருள்களுடைய விலைவாசிகள் செங்கல், மரம், இரும்பு, சுண்ணாம்பு, சிமெண்ட் இதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்தால் அந்த ஆறு ஆயிரம் ரூபாய் எந்த மூலை? குறைந்தது பத்தாயிரம் ரூபாயா. வாவது உயர்த்த வேண்டும். காலி இடங்களை எல்லாம் லே அவுட் போட்டு விற்கக் கூடியவர்கள் பயங்கரமான அட்டகாசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குள்ளே வராதவர்கள் லட்சக்கணக்கான பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். அன் அப்ரூவட் லே அவுட் போடுவதற்கே அனு

1987 31 6]

[திரு. கு.ரமணி]

மதிக்கக்கூடாது. போட்டு முடிக்கிற வரைக்கும் முனிசிபாலிட்டியில் எல்லாம் சும்மா இருக்கின்றார்கள். ஜனங்களுக்கு எப்படி இருக்கிறது? ஜனங்களுக்கு இடம் கிடைத்தால் போதும் என்று இருக்கின்றார்கள். பறந்து பறந்து வாங்குகிறார்கள். கடைசியிலே வரும்போது, விளக்கு இல்லை, ரோடு இல்லை. சாக்கடை இல்லை என்று சொல்கின்றார்கள். அப்போது என்ன செய்ய முடியும்? ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அதன் பிறகு அது முனிசிபாலிட்டிக்கு, கார்ப்பரேஷனுக்கு பிரச்சினையாக வந்து சேரும். அது ஒரு பயங்கரமான நிலைமை. அதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாக முன்னாலே இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இதே அவையில் நான் பேசின காலத்திலே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். என்ன அவர் குறிப்பிட்டார் என்று சொன்னால், இப்படி அன் அப்ரூவ்ட் லேஅவுட்டில் பக்கா வீடுகளாக கட்டி இருக்கக்கூடிய வீடுகளை முனிசிபாலிட்டியிலே சார்ப்பரேஷனிலே மற்றும் லோகல் போர்ட்டிலே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு ஒரு சட்டம் போட்டு எடுத்துக் கொள்வது, அங்கே விளக்கும், ரோடும், சாக்கடையும், கழிப்பிடமும் குறைந்த பட்சம் ஏற்படுத்துவது. அதற்கு என்ன செலவாகிறதோ அந்த செலவை வீட்டு வரியிலே, அடிசனல் டாக்ஸாக, சட்டப் பூர்வமான வரியாக போட்டு அதை வசூல் பண்ணுவது. அந்த பிரச்சினை தீர்க்கிற வரைக்கும் என்ன செலவழிக்கப்படுகின்றதோ என்ன வரவு வர வேண்டியிருக்கின்றதோ அதுவரைக்கும் வசூல் பண்ணி பிறகு ரத்துக்கு என்ன நடவடிக்கையோ அதை எடுக்கலாம்.

அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று இந்த அவையிலே வாக்குறுதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் அதை கவனித்து அந்த நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ரொம்ப நேரமாகிவிட்டது.

திரு. கு. ரமணி: இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்கிறேன். நகர்ப்புற வளர்ச்சியிலே பெருநகரங்களிலே இருக்கின்ற வீடுகளுக்கு சிறு சாக்கடை கொண்டுவரக்கூடிய கொள்கையெல்லாம் சரிதான். வீடு இல்லாத நெருக்கடி, சுகாதாரம் எல்லாம் அழிந்து போகக்கூடிய நிலை இது ரொம்ப ஜாஸ்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. என் தொகுதியிலே 5 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட குடிசைகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கும் எந்த வசதியும் பண்ணமுடியவில்லை. இந்த விஷயத்தைக் கவனித்து அதிலேயும் ஒரு முடிவுக்கு கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்த மாதிரி சட்டவிரோதமான குடியிருப்புகள் தயார் பண்ணி அதிலே குடியிருந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கும் ரோடு பிரச்சினை மற்ற பிரச்சினையெல்லாம் வருகிறது. இப்போது சட்டத்தின் படி நடவடிக்கை எடுத்தால் அது சரியாக இருக்கும்.

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 6]

நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சிக்கு பலவிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். என் தொகுதியிலுள்ள முழு பகுதிகளுக்கும் பாதாள சாக்கடை திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு திட்டம் கொண்டு வந்து நான்கு வருடங்கள் ஆகின்றன. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவிட்டு அன்டர் கிரவுண்ட் பைப் எல்லாம் போட்டு விட்டார்கள். ஆனால் 10,15 மைலுக்கு அப்பால் இந்த சாக்கடை நீரை பயன்படுத்தி பண்ணை வைக்க முயற்சிக்கும்போது அந்த ஊர் மக்கள் எதிர்த்ததன் காரணத்தால் அந்த நல்ல திட்டம் இன்றைக்கு வரை நிறைவேற்றப்படாமல் அப்படியே கிடக்கிறது. 'அன் அப்ரூவ்ட் லே அவுட்ஸ்'ஐ பொறுத்தவரையில் அரசு இன்னும் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு நகர்ப்பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் ஏராளமான நிலம் காலியாக இருக்கிறது. ஏதோ தங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு தேவையான நிலத்தை வைத்திருக்கட்டும் அல்லது தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான நிலத்தை வைத்திருக்கட்டும். ஆனால் மீதம் உள்ள நிலத்தை அரசாங்கம் அவசியம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து எடுக்கவேண்டும். அப்படி செய்யவில்லையென்றால் அரசு எவ்வளவுதான் திட்டங்கள் போட்டாலும் நகர்ப்பகுதியில் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த முடியாது. ஆகவே இந்த வகையில் புதிதாக சட்டம் கொண்டு வந்து நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சியின் அபிவிருத்திக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும், நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சிக்கு அரசு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

*திருமதி பா. ஷர்மதி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு வீட்டுவசதி மற்றும் கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான மைலாப்பூரிலுள்ள சீனிவாசபுரம் என்கிற குடிசை மாற்று வாரிய கட்டட பகுதியில் 22 வருடங்களாக மின் விளக்கு இல்லாமல் இருந்த நிலைமையை மாற்றி முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து 1 லட்சத்து 58 ஆயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்து அந்தப் பகுதிக்கு மின் விளக்கு திட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கின்ற, தமிழகத்தினுடைய ஒளி விளக்கு, எங்களுடைய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு குறிப்பாக இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் பேசுகின்றபோது நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த சென்னை மாநகரிலே, மயிலாப்பூர் பகுதியிலே தான் அதிகமான குடிசை மாற்று வாரிய கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. குடிசை மாற்று வாரிய பணிவினைப் பற்றி இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிடும்போது இன்னும் 46 நகரங்களில் அதனை விரிவுபடுத்தப் போவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது மிக நல்ல திட்டம், நல்ல பணி, இருந்தாலும் கூட 46 நகரங்கள் என்பதை

1987 மே 6]

[திருமதி பா. வளர்மதி]

விட தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள மிகப் பெரிய நகரங்களில் எல்லாம் இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை யெளிய மக்கள் எல்லாம் அதிகமாக வாடகை கொடுத்து வெளியே தனியார் வீடுகளில் குடியிருக்கிற நிலை இருப்பதால் அதனை தவிர்க்க எப்படியாவது குடிசை மாற்று வாரிய வீடுகளை விரும்பிப் பெற்று குடியேற வேண்டுமென்று ஆர்வத்தோடு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஆண்டு இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்துகிறபோது தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்கெனவே போட்டிருக்கின்ற 30 லட்சம் வீடுகள் திட்டத்தோடு இந்தத் திட்டத்தையும் சேர்த்து விரிவுபடுத்தினால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த 30 லட்சம் வீடுகள் பற்றிய திட்டத்தை தீட்டி தமிழக அரசு அறிவித்த உடனே சில பேர் '30 லட்சம் வீடுகளா? அது எப்படி வரும்?' என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். ஆனால் தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அதற்கு சான்றாக, ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, நாடோடிமன்னன் என்கிற திரைப்படத்தின் மூலமாக, ஆளுக்கொரு வீடு கட்டுவோம் என்கிற புரட்சிகரமான கொள்கையை திட்டவாட்டமாக சொல்லி, அன்றைக்கே அதை ஏழையெளிய மக்கள் மனதிலே பதிய வைத்து, அந்தக் கருத்தை நிலைநிறுத்தி விட்டதன் அடிப்படையில் இன்றைக்கு இந்த 30 லட்சம் வீடுகள் பற்றிய திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதன் மூலம் தமிழ்நாட்டிலே வாழ்கின்ற ஏழையெளிய மக்கள் நிச்சயமாக இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள்.

அடுத்து, இன்றைக்கு குடிசை மாற்று வாரிய கட்டட பகுதிகள் சென்னை மாநகரில் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. அடிப்படை வசதிகள் எல்லாம் இந்த கட்டடங்களில் இருக்கின்றன. அங்கே குடியிருந்தவர்கள் எல்லாம் தங்கள் வாடகைகளை ஒழுங்காகக் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் சில அரசியல் வாதிகள் தேர்தல் காலத்திலே குடிசை மாற்று வாரிய வீடுகளுக்கு வாடகை கிடையாது, வாடகை இல்லை, என்று வாக்குறுதி சொன்ன காரணத்தினால், பொதுமக்களை வாடகை செலுத்த வேண்டாம் என்று தூண்டி விட்ட காரணத்தினால், ஒழுங்காக வாடகை செலுத்திக் கொண்டிருந்த சில பொதுமக்கள்கூட இன்றைக்கு வாடகையை ஒழுங்காக செலுத்தாத ஒரு நிலையை சில அரசியல் கட்சிகள் ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன. மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம். அங்கே குடியிருப்பவர்கள் எல்லாம் ஒழுங்காக வாடகை பாக்கியை செலுத்துகிறபோதுதான் அங்கே இருக்கிற குறைபாடுகளை எல்லாம் சரி செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு

[திருமதி பா. வளர்மதி]

J1987 மே 6

(பிற்பகல் 1-20)

இருக்கும். ஆகவே, இன்றைக்கு அடிப்படை வசதிகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. வாடகை பாக்கிகளைப் பொதுமக்கள் சில்பேர் களுடைய துண்டுதலின் பேரிலே கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். வாடகை பாக்கியைச் செலுத்த மறுப்பவர்களை கொஞ்சம் கடுமையாகவே தண்டித்து அந்தப் பாக்கிகளைச் செலுத்தச் செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு வீடுகள் பழுதடைந்திருப்பதாகக் குற்றம் சொன்னார்கள். அந்தப் பழுதடைந்த வீடுகளை யெல்லாம் சரி செய்வதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியக் குடியிருப்புகள் இருக்கின்ற பகுதிகளில் வீட்டு வசதி வாரியக் குடியிருப்புகள் கட்டுகின்றபொழுதே பள்ளிக்கூடம், பூங்கா, விளையாட்டு மைதானம் என்று குறிப்பிட்ட இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்கிறார்கள். அதைப்போலவே குடிசை மாற்று வாரியக் குடியிருப்புகள் கட்டுகின்றபொழுதே, பள்ளிக்கூடம், பூங்கா வசதி என்று அதிகமான வசதிகளோடு ஏழைமக்களுக்குத் தரவில்லை என்றாலும்கூட, சிறிய சமூக நலக் கூடம் கட்டுவதற்காவது இடத்தை ஒதுக்கீடு செய்து, குடியிருப்புகளைக் கட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், சமூக நலக் கூடம் என்று நான் சொல்கிற பொழுது ஏழை எளிய மக்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு திருமணம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அதிகமான வாடகை கொடுத்து அவர்கள் திருமண மண்டபங்களைப் பிடித்துத் திருமணம் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, சில நேரங்களிலே ஆலயங்களிலே கொண்டு போய் வைக்கிறார்கள். குடிசை மாற்று வாரியக் குடியிருப்புகள் இருக்கின்ற பகுதியிலே சமூக நலக் கூடங்கள் கட்டுகின்றபொழுது, எப்படிக் குறைந்த வாடகைக்கு வீட்டை வாரியம் தருகிறதோ அதேமாதிரி குறைந்த வாடகைக்கு இந்தச் சமூக நலக் கூடத்தையும் ஏழை மக்களுக்குத் தரலாம் என்று நான் இந்த நேரத்திலே அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான மைலாப்பூர் தொகுதியிலே லஸ் பகுதி என்பது மிக முக்கியமான பகுதி. அந்த லஸ் பகுதியிலே லாலா தோட்டம், பூந்தோட்டம் என்ற குடிசைப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதி பன்னெடுங்காலமாகவே குடிசைப் பகுதியாகவே இருந்து வருகிறது. அந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்களுக்கு எந்தவிதமான அடிப்படை வசதிகளும் இல்லை. அது கால்வாய் ஓரமாக இருக்கிற பகுதியாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளில் குடிசை மாற்று வாரிய குடியிருப்புக் கட்ட வேண்டும் என்கிற ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு அந்த இடம் ஆலயம் திருகுச் சொந்தமாக இருக்கிற காரணத்தால் ஆலய நிர்வாகம் மனை ஒன்றுக்கு ஏழாயிரம் ரூபாய் கட்டினால்தான் நாங்கள் அந்த இடத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஆலய நிர்வாகம் தடையில்லை சான்றிதழ் வழங்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது.

1987 மே 6]

[திருமதி பா. வளர்மதி]

அது கொஞ்சம் பிரச்சினையாகவே நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறது. ஆலய நிர்வாகத்தோடு, குடிசை மாற்று வாரியமோ அல்லது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களோ பேசி அந்த இடத்திலே நீண்ட நாள் பிரச்சினையாக, தீராத பிரச்சினையாக இருக்கிற இந்தப் பிரச்சினை தீருகின்ற பொருட்டு அவர்களுக்கு மாடிவீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலைய நிர்வாகத்தோடு நாங்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், ஏற்கனவே பணம் ஆலய நிர்வாகத்திற்குப் பாக்கியிருக்கிறது, பழைய பாக்கியைத் தந்தால் நாங்கள் குடிசை மாற்று வாரியத் திற்கு ஒப்படைப்போம் என்று எங்கவிடத்திலே சொல்கிறார்கள். ஆகவே, பழைய பாக்கியைக் கட்டினாலும் சரி அல்லது அரசாங்கம் பேசினாலும் சரி, அவர்களுக்கு நீண்ட நாள் பிரச்சினையாக இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியிலே வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். அதாவது கால்வாய் பகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், அந்த ஏழை மக்களை மனத்திலே வைத்துக்கொண்டு அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

இன்னொன்று. வெள்ளம், புயல் அடிக்கிறது; மழை வருகிறது என்று சொன்னால், இன்றைக்குக் குடிசை மாற்று வாரியம் இருக்கின்ற பகுதியிலே அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறது. நிரந்தரமாகவே ஒரு இடம் வைத்திருக்கிறார்கள். வெள்ளம் வருகிறது என்று சொன்னால், நேராக அந்த இடத்திற்குப் போய்த்தான் நிவாரணம் பெறுகிறார்கள். இது வருஷாவருஷம், எந்த வெள்ளம் வந்தாலும் நடந்து வருகின்ற நிவாரணப் பணிகள். இதற்கு ஒரு தீர்வு காண்பதற்கு நிரந்தரமாகவே ஒன்று, தாழ்வாக இருக்கின்ற பகுதிகளை மேடான பகுதிகளுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும்; இல்லையென்றால் அவர்களுக்குக் குடியிருப்புகளை, வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்து, உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதி, கோவிந்தசாமி நகரில், வெள்ளம் வருகிறது என்று சொன்னால் (மணியடிக்கப்பெற்று) இன்னும் ஆரம்பிக்கவே இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் ஆகி விட்டது. முடித்து விடுங்கள்.

திருமதி பா. வளர்மதி: இது தாழ்வான பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால் அந்தப் பகுதியிலே இந்த மாதிரி ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதையும் மாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி பா. வளர்மதி]

[1987 மே 6]

வீட்டு வசதித் துறையைப் பொறுத்த அளவிற்கு, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே புதுப்புது நகரங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். பாராட்டத் தகுந்த திட்டம். நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டு ஒன்று கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது குதிரைப் பந்தய மைதானம் இருக்கிறது; அந்த மைதானத்தை எடுத்துக் கொண்டு, டெல்லி, பம்பாய் போன்ற நகரங்களைப் போல அந்த இடங்களைப் புது நகரமாக உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியாக இருக்கின்ற மைலாப் பூர் தொகுதியிலே குடிசைப் பகுதி அதிகமாக இருக்கின்றது. வாரியம் எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவரை எடுக்கவில்லை. அதையும் குடிசை மாற்று வாரியம் கையகப் படுத்திக் கொண்டு, பட்டு நூல்காரன் தோட்டம், கைலாசபுரம், சிலேட்டர்புரம், கக்கன் காலனி, ஆதி ஆந்திரா காலனி இன்னும் ஏறத்தாழ இருபதுக்கும் மேற்பட்ட குடியிருப்புகள் குடிசை மாற்று வாரியம் எடுத்து இதுவரைக்கும் வீடு கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலேயும் வீடு கட்டித் தர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இன்றைக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற பட்டினப்பாக்கம் அரசு ஊழியர் குடியிருப்பு பழுதடைந்திருப்பது பற்றி ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறோம். பழுதடைந்திருக்கிற அந்த குடியிருப்பை சீர் செய்ய தேவையான பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்ய அரசுக்கு குறிப்பு அனுப்பினார்கள். இதுவரையிலும் சரி செய்யப்படவில்லை. அந்த அரசு ஊழியர் குடியிருப்பு இடிந்து விழக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் குடியிருப்பை நிரந்தரமான நல்ல குடியிருப்புகளாக ஆக்கத் தேவையான பணிகளை மேற் கொள்ளுங்கள் அல்லது அத்தனையையும் இடித்துத் தள்ளிவிட்டு புதிதாகக் கட்டுங்கள் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர் குடியிருப்பு சென்னை மாநகரில் மூன்று இடங்களில் இருக்கிறது. பீட்டர்ஸ் காலனி, லாயிட்ஸ் காலனி, பட்டினப்பாக்கம் ஆகிய மூன்று இடங்களில்தான் இருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான குடியிருப்புகளைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எல்.ஐ.ஜி., எம்.ஐ.ஜி., எச்.ஐ.ஜி. என்று மூன்று வகைப்பட்ட குடியிருப்புகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குடியிருப்புக்கு 13 சதவீதம் ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி கேட்கிறார்கள். இது எந்த வகையிலும் நியாயமில்லை. எல்.ஐ.ஜி., எம்.ஐ.ஜி., எச்.ஐ.ஜி. குடியிருப்புக்கு ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லு

1987 மே 6]

[திருமதி பா. வளர்மதி]

கிறபோது, மக்கள் சங்கடப்படுகிறார்கள். மனைகளில் இருக்கிற வர்களுக்கு இந்த மாதிரி ஸ்டாம்ப் டியூட்டி வாங்கினால் பரவாயில்லை. குடியிருப்பில் இருக்கிறவர்களுக்கு வாங்கினால் அதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் நடுத்தர மக்கள்தான். இதை மனதிலே வைத்து இந்த ஸ்டாம்ப் டியூட்டியைக் குறைப்பதற்கு வழிவகை செய்யுங்கள் இல்லை என்றால் மாற்றியமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறி பற்றி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது கோடைக்காலமாக இருப்பதால் தாய் மார்கள் எல்லாம் கைத்தறி சேலைகளை விரும்பி கட்டுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கைத்தறித் துணிக்கு அளிக்கப்படுகின்ற தள்ளுபடி காலத்தை கொஞ்சம் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியான மைலாப்பூரில், திருவீதியம்மன் நகரில் ஆதி திராவிடர் வாழும் பகுதி இருக்கிறது. ஆதி திராவிடர் வாழும் அந்தப் பகுதியில் குடிசை மாற்று வாரியம் வீடு கட்ட 21 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இதுவரையில் அந்தப் பணி எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. தனியார் தலையீட்டினால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை சரி செய்து குடிசை மாற்று வாரியக் குடியிருப்புகளைக் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

*திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வீட்டு வசதி மற்றும் கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும், வீட்டுவசதி, நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி ஆகிய மாவியக் கோரிக்கைகள் மீது ஜனதாக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே கைத்தறி நெசவாளர்கள் சுமார் 30 இலட்சம் பேர் வாழ்கிறார்கள் என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 5,56,000 கைத்தறிகள் இருப்பதாகவும், அவற்றின் மூலமாக 480 கோடி ரூபாய் பெறுமான துணி உற்பத்தி செய்யப்படுவதாகவும், 3,89,000 கைத்தறிகளை கூட்டுறவின் கீழ் கொண்டு ந்திருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அவற்றிலே பட்டு நெசவு 27,000 தறிகளில் செய்யப்படுகிறது. தறிகளை நவீனப்படுத்தும் திட்டம் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதற்கு மத்திய அரசும் மாநில அரசும் 50 : 50 என்ற அடிப்படையில் நிதி உதவி செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இப்படி பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சொல்லியிருக்கிற நீங்கள் கோவாப் டெக்ஸ் மூலம் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட துணியின் மதிப்பு 66 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 480 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நெசவாளர்கள் துணியை நெசவு செய்திருக்கிறார்கள் உங்களுடைய கணக்குப் பிரகாரம். அதிலே 66 கோடி

ரூபாய் மதிப்புள்ள துணிகளை மட்டும்தான் கோவாப்டெக்ஸ் கொள்முதல் செய்திருக்கிறது. மீதித் துணிகளை அவர்களே விற்பனை செய்கிற சாத்தியக்கூறு இருக்கிறதா என்று பார்க்கிற போது அத்தகைய சூழ்நிலை தமிழ்நாடு முழுவதும் இல்லை. இந்தப் பிரச்சினை பற்றி தமிழ்நாடு முழுவதிலுமிருந்து நெசவாளர்கள் எங்களுக்குச்செய்தி அனுப்பியிருப்பதைப் பார்க்கும் போது ஆங்காங்கே இருக்கிற நெசவாளர்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக ஆங்காங்கே ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்கிறார்கள்; உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். பட்டினிப் பட்டாளம் சென்னைக்கு வந்து மனு கொடுத்திருக்கிறது. இவ்வளவெல்லாம் இருந்தும் கூட எந்தவிதமான பரிகாரத்தையும் இந்த அரசு செய்யவில்லை. எனக்கு வந்திருக்கிற தபால்கள் படி தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற குறைபாடுகள் ரிபேட் பணம் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை; அதைப்போல கூலி சரியாகக் கிடைக்கவில்லை; நூல் கிடைக்கவில்லை; தேங்கிக் கிடக்கிற துணியை கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனம் கொள்முதல் செய்யவில்லை; ஏற்கெனவே கொள்முதல் செய்ததற்கு பணம் கொடுக்கவில்லை; கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு பல ஆண்டுகளாக தேர்தல் நடத்தாத காரணத்தால் பல்வேறு ஊழல்கள் நடக்கின்றன என்று பட்டியல் போட்டு வந்திருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-30)

ராஜபாளையத்திலிருந்து தபால்; ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலிருந்து தபால்; எட்டையாபுரத்திலிருந்து தபால்; அருப்புக்கோட்டை நெசவாளர் சங்கத்திலிருந்து தபால்; சேலம் அம்மாபேட்டை அனைத்துப் பகுதி கைத்தறி நெசவாளர் பாதுகாப்புக் குழுவிலிருந்து தபால்; சேலம் அம்மாபேட்டை கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு உற்பத்தி மற்றும் விற்பனைச் சங்கம் எண் 532-லிருந்து மனு; இப்படி நாடு முழுவதிலிருந்தும் கைத்தறி நெசவாளர்கள் படுகிற அவதியைப் பற்றி செய்திகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இந்த அரசு என்ன செய்ய இருக்கிறது? இருக்கின்ற நிதர்சனமான உண்மையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் படம் பிடித்துக் காட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மழுப்பாதீர்கள். உற்சாகமாக இருங்கள் என்று கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறீர்கள். எப்படி அவர்கள் உற்சாகமாக இருப்பார்கள்? பட்டினியாக இருக்கும்போது எப்படி உற்சாகமாக இருக்க முடியும்? நீங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமை என்ன? துறை அவர்களுக்காக என்ன செய்திருக்கிறது?

22 ரகங்களைக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள். பவர் லூமைச் சேர்ந்தவர்கள் தடை வாங்கியிருப்பதாகவும் சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் என்ன செய்ய இருக்கிறீர்கள் என்பது தெரியாது. தமிழ்நாட்டிலே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அடுத்தபடியாக நெசவாளர்கள்தான் அதிகப்படியாக வாழ்கிறார்கள். எனவே ஒரு பெரிய ஜனத்தொகையுள்ள அமைப்பு இது. இந்த அமைப்புக்காக நீங்கள் என்ன செய்ய இருக்கிறீர்கள்?

1987 மே 6]

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

இப்படிப்பட்ட நிலையில் நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற சங்கங்களில் முறையாகத் தேர்தல் நடத்தப்படவில்லை. தேர்தல் நடத்தப்படாததால் பல்வேறு புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நான் ஏற்கனவே சொன்ன சேலம் அம்மாபேட்டை கைத்தறியாளர்கள் சங்கத்திலிருந்து புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கே 32 புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. பெயர்கள் குறிப்பிட்டுக்கூட வந்திருக்கிறது. நான் பெயர்களைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. முன்னால் இருந்த தனி அதிகாரிகள், துணை இயக்குநர்கள், உதவி இயக்குநர்கள் எல்லாம் இலட்சக்கணக்கில், கோடிக்கணக்கில் பணத்தை ஊழல் செய்ததாகப் புகார் வந்திருக்கிறது. இந்தப் புகார்களில் 350-க்கு மேற்பட்டவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. வி. வி. எஸ். அவர்களுக்கும் கூட புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; கைத்தறி இயக்குநரிடமும் புகார் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 11 ஆம் மாதம் இந்தப் புகார் அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குகிறீர்கள்? இதில் கூட அரசியல் இருக்கிறதா? தப்பு செய்தவர்கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதில் தயக்கம் ஏன் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரத்திலும் கைத்தறி நெசவுத் தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் விழாக்களை நடத்துகிறீர்கள். இந்த விழாக்களில் தலையான விழா சென்னையிலே நடைபெற்றது. நேற்று முன்தினம் சென்னையிலே ஒரு விழா நடைபெற்றது. அந்த விழாவிற்கு வரவேண்டுமென்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் அழைப்பு கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். மகிழ்ச்சி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த விழாக்களுக்கு எப்படி வந்து போவது? இதுபற்றி கைத்தறித் துறை இயக்குநர் மரியாதைக்குரிய திரு. மலையச்சாமி அவர்களைக் கேட்டபோது, அவர்கள் இல்லை, அவருடைய பி.ஏ. தான் இருந்தார்கள். இது கோ-ஆப்டெக்ஸிலே கேட்க வேண்டிய கேள்வி என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். கோ-ஆப்டெக்ஸ் துறையைச் சேர்ந்த மரியாதைக்குரிய ரதிவினைஜாதேவி அவர்களுக்கு போன் செய்து கேட்டபோது அவருடைய பி.ஏ. இதற்குரிய செக்ஷன் இருக்கிறது, அந்த செக்ஷனுடன் தயவு செய்து பேசுங்கள் என்று சொன்னார். பேசினோம். பஸ் வசதி செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். பிறகு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டபோது, வண்டி அனுப்புகிறோம் என்று சொன்னார்கள். 6-20 மணி வரையிலும் இருந்து பார்த்தேன். வண்டி வரவில்லை. பிறகு நாங்க ளாகப் புறப்பட்டு வந்தால் அதற்குள்ளாக விழா தொடங்கி விட்டது. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களும் வந்து விட்டார்கள். எங்களை யார் என்று தெரிந்துகொள்ளாமலேயே விழா நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. இப்படி என்றால் எதற்காக

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

[1987 மே 6]

அழைப்பு அனுப்புகிறீர்கள்? இதுபற்றி எங்களுக்குத் தெரிந்து தான் ஆகவேண்டுமென்றால், நிகழ்ச்சி நடக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம் என்று சொல்லி விடவேண்டியது தானே. வாருங்கள் என்று அழைப்பது, பிறகு உரிய ஏற்பாடு செய்யாமல் இருப்பது என்பது எந்த வகையில் நியாயம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே இனியாவது நடைபெறுகின்ற இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பினால் முறையாகக் கூட்டிக்கொண்டு வருகின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நகர்ப்புற வீட்டுவசதி. 1986-ஆம் ஆண்டில் ஜனவரி மாதத்தில் ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே நலிந்த பிரிவினருக்கு, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு 30 இலட்சம் வீடுகள் கட்டித் தரப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆளுநர் உரை என்பது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்று தான் நான் கருதுகிறேன். நீங்களும் அதைத்தான் சொல்வீர்கள். அரசாங்கத்தின் கொள்கையைத்தான் ஆளுநர் உரையிலே சொல்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? 1986-87 ல் 2 இலட்சத்து மூவாயிரம் வீடுகளைக் கட்டுவதற்காகத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த 2 இலட்சத்து மூவாயிரம் வீடுகளை இன்னும் கட்டவில்லை. திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ ஒன்றரை ஆண்டுக்காலம் ஆகிவிட்டது. அதிலே சொல்லியிருப்பது என்னவென்றால் கிராமப்புற வீட்டுவசதித் திட்டத்தில் மூலம் 40 ஆயிரம் வீடுகள்; கிராமப்புறங்களிலே தற்போதுள்ள வீடுகளை புனரமைப்பு செய்கின்ற வகையில் 60 ஆயிரம் வீடுகள்—அதாவது 2 இலட்சம் வீடுகள் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் அவ்வளவும் புதிதாகக் கட்டுவதில்லை, ஏற்கெனவே கட்டிய 60,000 வீடுகளை ரீமாடல் பண்ணுகிறார்கள். அதிலே ஆதித் திராவிடர்களுக்கு 3,000 என்று இப்படி 5, 6 இனங்களை கொடுத்து 2 இலட்சத்து 3 ஆயிரம் வீடுகளைக் கட்டப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதிலே ஒவ்வொரு இடமாகக் குறிப்பிட்டு 40,000, 50,000 என்று கணக்குச் சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் இந்த 2 இலட்சத்து 3 ஆயிரம் வீடுகளே கட்டி முடிக்கப்படவில்லை. 30 இலட்சம் வீடுகளை எப்படி கட்டப்போகிறீர்கள். 1987 முடிவதற்குள் எத்தனை வீடுகளை கட்டப்போகிறீர்கள் என்ற விவரமும் இதில் இல்லை. ஆனால் எங்கெங்கே கடன் வாங்குவது, எந்த முறையில் கடன் வாங்குவது அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அனுமதி கிடைக்குமா என்று எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது போன்ற இவைகளையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

[1987 மே 6]

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

இன்னொன்றும் கூட சொல்லியிருக்கிறீர்கள். வேடிக்கையான செய்தி. இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா திட்டமும் இந்த திட்டமும் இசைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்த திட்டத்தினுடைய பெயரே இந்தியில் இருக்கிறதே. இந்தி உங்களுக்கு பிடிக்காத மொழி ஆயிற்றே, இந்த திட்டம் மட்டும் எப்படி இசைவாக இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு இந்த திட்டத்திற்கு தேவையான நிதி வசதிகளைச் செய்யுமா என்றும் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்குமா என்றும் நம்பிக் கொண்டிருப்பதாக வேறு சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எப்படி முடியும்? இருக்கிற சூழ்நிலையில் 2 இலட்சம் வீடுகளே கட்ட முடியவில்லை. 30 இலட்சம் வீடுகளை எப்படி கட்டுவீர்கள்? ஆகவே, இந்த 30 இலட்சம் வீடுகளைக் கட்ட முடியவில்லை என்று சொல்லுங்கள். அல்லது அதில் இவ்வளவு தான் கட்ட முடிந்தது என்று சொல்லுங்கள் வரவேற்கிறோம்.

இன்னொன்று கூட சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த திட்டம் மிக நல்ல திட்டம். அதை அனைத்து மாநிலங்களும் பின்பற்ற வேண்டும் என்று கூட சொல்லுகிறீர்கள். இந்த திட்டத்தை செய்து முடித்து விட்டு, இந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக நாங்கள் செய்திருக்கிறோம், அதனால், எல்லோரும் அதை பின்பற்றுங்கள் என்று சொன்னால், அது இந்த அரசுக்கும் மரியாதை, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும் மரியாதை. அதை விட்டு விட்டு செய்ய முடியாத ஒன்றை, மற்ற மாநிலங்களும் பின்பற்ற வேண்டும் என்று சொல்வது எந்த வகையில் நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே வீடுகள் கட்டுவது பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் இதில் இருக்கின்றன. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் ஆரம்பத்திலேயிருந்து கட்டியதே 86 ஆயிரம் வீடுகள் தாம். இதிலே லட்சக் கணக்கில் சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. 2 இலட்சம் வீடுகளே இன்னும் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை. 30 லட்சம் வீடுகளை எங்கேயிருந்து கட்டப்போகிறீர்கள்?

அடுத்து நகர்ப்புற வளர்ச்சி. விருதுநகர் காமராசர் மாவட்டத்தினுடைய தலைநகரம் ஆகும். அந்த விருதுநகர், மாவட்டத் தலைநகரமாகி 2 வருஷம் ஆகிறது. மாவட்ட தலைநகரமாக இருப்பதினால் ப்ளோட்டிங் பாப்புலேஷன் என்று சொல்வார்களே, அந்த வகையில் வந்து போகிற வர்களே, அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அது தவிர அங்கேயும் மக்கள் தொகை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற பேருந்து நிலையம் மிகவும் நெரிசலாகவும் சர்க்கோடாகவும் இருக்கிறது. அந்தப் பேருந்து நிலையத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி முறையாக நகராட்சி மன்றமும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

[1987 மே 6]

அரசாங்கத்திற்கு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. அதை சீர்படுத்தி நகராட்சியினுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும்; இன்னொரு பேருந்து நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல நகர்ப்புற வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் போது மாவட்ட தலைநகரங்களுக்கு அதிலும் புதியதாக பிரிந்த மாவட்ட தலைநகரங்களுக்கு முன் உரிமை கொடுத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது போன்று ஊர்களை, பெரும் தலைவர் காமராசர் பிறந்த ஊரை சிறப்பாக விளங்கச் செய்ய வேண்டியது உங்களுடைய கடமை அல்லவா? இந்த விருதுநகரை வளரச் செய்ய வேண்டும், அங்கிருக்கும் சாலைகளை நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கச் செய்ய வேண்டும் நகராட்சிகளுக்கு புதிய கடைகளை கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

விருதுநகர் தொகுதியிலேயே பிறவிபட்டி என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கே 18 கிராமங்கள் பூராவும் அரிசன மக்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அந்த அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு மனைகளை ஒதுக்கீடு செய்தார்கள். குடிசைகளை இடித்து விட்டுப் பேஸ்மெண்ட் போட்டுவிட்டு வாருங்கள் பணம் தருகிறோம் என்று கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இடித்து விட்டுப் போய் கேட்டால் பணம் கிடைக்கவில்லை. 2 வருஷமாக இந்த நிலைமை இருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். பார்த்து வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் செய்யவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கத்திடம் கேட்டால் அங்கே பணம் இல்லை அங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் பெரும் தலைவர் காமராசர் இருந்திருந்தால் இப்படியெல்லாம் கஷ்டப்படுவோமா என்று சொல்கிற நிலைமை இருக்கிறது அங்கே. அதை இந்த அரசு கவனிக்காமல் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பிறவிப்பட்டி என்ற ஊரிலே அந்த நிலைமை இருக்கிறது. குடிசைகளை இடித்து விட்டு பேஸ்மெண்ட் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வீடுகள் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதை குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். அங்கே வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகளைக் கட்டித்தரும்படி கட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

1987 மே 6]

(பிற்பகல் 1-40)

*மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் கைத்தறி நெசவுத் தொழில், வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்த்து, குழந்தைகளுடைய பசிப் பினியையும் போக்கி, உணவுக்கும், உடைக்கும் அடுத்து மக்களுடைய அத்தியாவசியத் தேவையான வீட்டு வசதியை வழங்குவதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் புனித ஆட்சி சிறப்பான திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. முக்கியமான சமுதாயப் பிரச்சினையாக இருக்கிற வீட்டு வசதிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு 30 இலட்சம் வீடுகளைக் கட்டுகிற உன்னதத் திட்டத்தை அறிவித்து மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சமுதாயத்தில் நலிவுற்ற மக்களுடைய தேவையை அரசு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கடமையை நமக்கு திட்டமாக வைத்து, அதை நிறைவேற்றுகிற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிற வீட்டு வசதித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், வீட்டு வசதித் துறையையும் இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சத்துணவு வழங்கிய போதும், ஏழை குழந்தைகளுக்குச் சீருடை வழங்க முற்பட்ட போதும், இவைகள் மிகுதியான செலவிற்கு ஆளாக்குகிற திட்டங்கள், எனவே இவைகளை நிறைவேற்ற முடியுமா என்ற ஐயப் பாட்டை எதிர்க் கட்சி வரிசையில் எழுப்பினார்கள். அதைப் போல வீடு கட்டுகிற திட்டத்திற்கும் எழுப்பப்படும் அவர்களின் ஐயங்களைப் போக்குகிற வகையிலும், அச்சத்தை நீக்குகிற வகையிலும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் புனித ஆட்சியில் இந்த வீடு கட்டுகிற முயற்சி வெற்றி பெறும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, நினைத்ததை முடிக்கக் கூடிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை முடிப்பார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நல்ல முயற்சி காரணமாக மட்டுமல்லாமல், ஏற்கனவே இருக்கிற வீட்டு வசதி சங்கங்களை வலுப்படுத்தி, அவற்றின் நிதியாதாரங்களை அதிகப் படுத்தி, கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அதிகமாகப் பதிவு செய்து, அவற்றில் மக்களே பங்கு கொண்டு, கடன் தொகை அதிகமாக அதற்கு ஒதுக்கப்படுகிற காரணமாக கூடுதலாக வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த வகையில் வீட்டு வசதியை ஏற்படுத்துவதற்கு இருக்கிற சங்கங்கள் இன்றைக்கு தாலுகாவிற்கு ஒன்றாவது பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். தற்போது சங்கங்கள் பதிவு செய்யவில்லை சில இடர்ப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த இடர்ப்பாடுகளை தவிர்த்து உடனடியாக எங்கே வீட்டு வசதிச் சங்கங்களைக் கேட்டாலும் அதனைப்

[திரு.மா. சின்னராசு]

[1987 மே 6]

பதிவு செய்து கொடுப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் வீட்டு வசதி சங்கங்களுக்கு கூடுதலாக நிதியை கடனாக வழங்குவதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளையும் அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூடலூர் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு.உச்சி அவர்கள் கூடலூரில் இருக்கிற துானேரி கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, நான்கு ஆண்டுகளாக அது பதிவு செய்யப் படாமல் பரிசீலனையில் இருப்பதாக தெரிவிக்கிறார்கள். அதைப் போன்ற தாமதம் இல்லாமல் வீட்டு வசதிச் சங்கங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு, முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும். வீட்டு கட்டுமானப் பொருள்களை உற்பத்திச் செய்கிற சங்கங்களை எங்கே ஏற்படுத்த விரும்பினாலும், கூட்டுறவுப் பதிவாளர் மூலமாக அதைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையிருப்பதால், அதிலே கால தாமதம் ஏற்படுகிறது, உதாரணத் திற்கு சொல்ல வேண்டுமென்றால் 1983-ஆம் ஆண்டில் நம் முடைய கைத்தறித் துறை இயக்குநர் அவர்கள் கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்த போது எங்களுடைய பகுதியில் ஒரு ஆதி திராவிடர் செங்கல் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் 'கிளஸ்டர் புரகிராமில்' ஆதி திராவிடர் நலத் துறை மூலமாக உத்தரவை வழங்கியது. இன்று வரையில் அந்த செங்கல் கூட்டுறவுச் சங்கம் நிறுவுவதற்கு, அதுவும் ஆதி திராவிடர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட அந்தச் சங்கம் ஏற்படுத்துவதற்கு, நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து அந்த முயற்சி வெற்றி பெற முடியவில்லை. ஆகவே வீட்டு வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வீட்டு வசதி கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், வீட்டு கட்டுமானப் பொருள்கள் உற்பத்திச் சங்கங்களும் விரிவு படுத்தப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் அதிக வேகத்தோடு இந்தச் சங்கங்களை அமைப்பதற்கும், சங்கங்களின் பணிகளைத் தொடர்வதற்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையின் எல்லா வீட்டு கட்டும் பணிகளையும் ஒருங்கிணைத்து செய்கிற முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவை நகரத்தின் வளர்ச்சி அங்கே இருக்கிற மக்களின் வீட்டு வசதித் தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடியாத அளவிற்கு அதிகமாக இருக்கிறது. மக்கள் அவதிக்குள்ளாகிற நிலை இருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் நகரம், சென்னையைப் போல், வெகு விரைவிலே மிகப் பெரிய மக்கள் தொகை கொண்ட நகரமாக வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. தொழில் நகரமான இந்த கோவை நகரத்தின், திட்டமிட்ட வளர்ச்சிக்காக, சென்னையில் இருப்பதைப் போல், மெட்ரோபாலிட்டன் டெவலப்மென்ட் அத்தாரிட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் பல முறை கோரிக்கையாக வைத்திருக்கிறேன். இதன் மூலம் திட்டமிட்ட வளர்ச்சியை அந்தப் பகுதியிலே ஏற்படுத்துவதற்கு அது வாய்ப்பாக அமையும் என்று சொல்லி, கோயம்புத்தூர் மெட்ரோபாலிட்டன் டெவலப்மென்ட் அத்தாரிட்டி என்பது அந்தப் பகுதியினுடைய மிகச் சீரான வளர்ச்சிக்குத் தேவை என்பதை முதலிலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1987 மே 6] [திரு.மா. சின்னராசு]

அதைப் போல் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கு என்று தனியாக நிலம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். தொழிற்சாலைகளில், தொழிலைத் துவங்க முன் வருபவர்கள், திட்டமிட்ட தொழில் பகுதிகள் இல்லாத காரணத்தால், அந்த நிலத்தினுடைய விலை காரணமாக, இந்தத் தொழில் முனைபவர்கள் நிலத்திற்கு டெட் கேப்பிட்டலை அதிகமாகப் போட்டு விட்டு, தொழிலிலே லாபத்தை அதிகமாக சம்பாதிக்க முடியாது. ஆகவே அந்த வகையில் ஒரு பகுதியை, தொழில் பகுதியாக, நம்முடைய நகர மேம்பாட்டுத் துறையிலே, நகர நிர்வாகத்திலே ஏற்பாடு செய்து ஒரு பகுதியை தொழிற்சாலைகளுக்கான பகுதியாக, ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் கொண்ட பகுதியாக, முழு அளவு தன்னிறைவு பெற்ற, அடிப்படை வசதிகளைக் கொண்ட பகுதியாக ஆக்கித்தர வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் இன்று கோவை நகரத்தில் இருக்கிற குடிசை மாற்று வாரியத்திலே கட்டப்பட்ட வீடுகள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்ட வீடுகள் தான் இன்று இருக்கின்றன. புதியதாக வீட்டு வசதி வாரியம் மூலமாக, குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டுகிற பணி தாமதப்பட்டு வருகிறது. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம், சென்னையில் எடுக்கப்படுகிற திட்டத்தைப் போல, கோவையிலும் புதிய குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டத்தின் மூலம் வீடுகள் கட்டுகிற பணியை விரைவு படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

கோவை மட்டுமல்லாமல், ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேலே மக்கள் தொகையைக் கொண்டிருக்கிற மேட்டுப்பாளையம் நகரத்திலேயும் குடிசை மாற்று வாரியத்தினுடைய பணிகள் தொடர வேண்டும் என்பது என்னுடைய மிகப் பெரிய ஆவலாகும். அதே போல், திருப்பூரும், பொள்ளாச்சியும் வளர்ந்து வருகிற நகரங்கள். இந்த நகரங்கள் வளர்ந்து வருகிறபோது, திட்டமிட்டு, குடிசை மாற்று வாரியத்தினுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், நிச்சயமாக வருங்காலத்திலே இந்த நகரங்களிலே ஏற்படுகிற வீட்டுப் பிரச்சினையை, மற்ற நெரிசல்களைத் தவிர்க்க முடியும். ஆகவே அந்த வகையிலே, இந்த 3 நகரங்களிலும், மக்களுடைய தேவைக்கேற்ப, குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமும், வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமும் கூடுதலான வீடுகளைக் கட்டுவதற்கும் கோவையினுடைய நெரிசலைக் குறைப்பதற்கும், கோவையில் மக்கள் தொகை கூடுகிற பிரச்சினையைத் தவிர்ப்பதற்கும், அதையொட்டியிருக்கிற இந்த 3 நகரங்களிலும் விரைவாக வீட்டு வசதித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் நிறைந்திருக்கிற கோவை மாவட்டத்தின் தொழில் பகுதியாக இருக்கிற பெரியநாயக்கன் பாளையம், காரமடை, சிங்காநல்லூர், பீளமேடு, போன்ற

[திரு.மா. சின்னராசு]

[1987 மே 6]

பகுதிகளில் தொழிலாளர்களுக்கு என்று குடியிருப்புகளை மக்களுக்குத் தகுந்த முறையில், தவணை முறையில், எளிய முறையில் கட்டுகிற திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும், கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கான வாடகைக் குடியிருப்புகள் இன்று கோவை நகரத்திலே உள்ள ஊழியர்களுடைய எண்ணிக்கைக்கு எந்த விதத்திலும் தொடர்பு இல்லாமல், மிகக் குறைந்த அளவிலேயே இருக்கின்றன. அடிக்கடி மாறுதலாகி வருகிற அதிகாரிகள், நம்மை எல்லாம் பார்த்து, அவுட் ஆப் டர்ன் பேசிசிலே வீடுகளை வாங்கித் தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிற அளவிற்கு, அங்கேயிருக்கிற தேவைகளுக்கு ஏற்ப அவர்களுக்கு வீடுகள் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் குறையைத் தவிர்க்கிற வகையில், வீட்டு வசதி வாரியம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் துறை மீது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்று 120 இலட்சம் தொழிலாளர்கள், 13 இலட்சம் பேர்கள் ஆர்கனைஸ்டு செக்டார் என்று சொல்கிற மில்களிலும், 32 இலட்சம் பேர்கள் பவர் லூம்களிலும், 75 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் கைத்தறித் தொழிலிலும் இருக்கிற வகையில் மிகப் பெரிய தொழிலாளர்களை உள்ளடக்கியிருக்கிற வகையில் இந்த துறையிலே ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். நம்முடைய இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய பொருளாதாரத்தை சீராக்குகிற மிகப் பெரிய தொழிலாக, டெக்ஸ்டைல் நூல் சம்பந்தமாக உள்ள இந்தத் தொழிலை மத்திய அரசாங்கம் தன்னுடைய கொள்கையின் மூலம் கட்டுப்படுத்தி வருகிறது. 1978-லும், 1981-லும், 1985-லும், ஆக மூன்று முறை மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய டெக்ஸ்டைல் பாலிசி, அதனுடைய கொள்கை மாறியிருக்கிறது. 1978, 1981, மற்றும் 1985 ஆம் ஆண்டுகளில், ஒவ்வொரு தடவையும் மத்திய அரசாங்கத்தின் துணி நூல் கொள்கை, புதிதாக அறிவிக்கப்படுகிறபோதெல்லாம், ஏற்கனவே நடை முறையில் இருக்கிற கொள்கை நாட்டுக்கு, அல்லது டெக்ஸ்டைல்களுடைய வளர்ச்சிக்கு உகந்ததாக இருக்கவில்லை என்றும், அல்லது நாம் எதிர்பார்த்த நல்ல ஆப்ஜக்ட்ஸ்சை, வெற்றிகளை அதன் மூலம் பெற முடியவில்லை என்று கருத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தொடர்ந்து 100-க்கும் மேற்பட்ட நூற்பாலைகள் இந்தியா முழுவதும் இன்று நலிவு அடைந்திருக்கின்றன, என்று சொல்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த நூல் கொள்கை, நம்முடைய தேவைக்கு ஏற்ப, நம்முடைய பொருளாதாரக் கொள்கையைச் சீராக்குகிற அளவில், நலிந்த நூற்பாலைகள் நல்ல வலுபெற்று வளர்ச்சியடைகிற வகையில் அமையவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1987 மே 6]

[திரு. மா. சின்னராசு]

(பிற்பகல் 1-50)

ஆகவே, அந்த வகையிலே புதிய கொள்கையின் அடிப்படையில் நவீனமாக்கி இயந்திரங்களை புதுப்பித்து இன்று நலிந்த நிலையில் இருக்கின்ற ஆலைகளை, மூடப்படவேண்டிய அபாயத்தில் இருக்கின்ற இந்த ஆலைகளை மூடப்பட இருக்கிற அபாயத்தைத் தடுக்கின்ற வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையில் இருக்கிற குறைபாடுகளை தமிழக அரசின் மூலம் எடுத்துச் சொல்லி, தமிழகத்தில் இன்று நலிந்திருக்கிற ஆலைகள் திறக்கப்படுகின்ற அதே நேரத்தில் வருங்காலத்திலே ஆலைகள் நலிவுற்ற நிலைக்குப் போய்விடாமல், மூடப்படுகின்ற அபாயத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவையிலே மூடப்பட்ட 6 நூற்பாலைகளில், 2 நூற்பாலைகள் நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசின் முயற்சியின் காரணமாக நாம் திறந்து இருக்கிறோம். அதில் ஒன்று பவானி நூற்பாலை; இன்னொன்று ஸ்ரீஹரி நூற்பாலை. பவானி நூற்பாலையைப் பொறுத்த அளவிலே அது அரசாங்கத்தின் நிவாரண அடிப்படையில் ஓர் ஆண்டுக்கு திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. திறக்கப்பட்ட அந்த நூற்பாலைக்கு அரசாங்கம் அறிவித்தது மின் வெட்டிலிருந்து சலுகை; அதே போன்று விற்பனை வரிச் சலுகை. இந்த இரண்டு சலுகையும், அந்த பவானி நூற்பாலைக்கு, அது திறக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், இப்போது இந்தச் சலுகைகள் கிடைக்காத காரணத்தினால் மீண்டும் அந்த ஆலை மூடப்பட வேண்டிய அபாயத்திலே இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, திறக்கப்பட்ட ஆலை, அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டிய, கொடுக்க ஒப்புக் கொண்ட இரண்டு சலுகையையும், —மின்சார மும், விற்பனை வரி விலக்கும்— உடனடியாக வழங்கி, இன்னும் சில நாட்களிலே மூடப்பட வேண்டிய அபாயத்திலே இருக்கும் அந்த நூற்பாலை மூடப்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேஷனல் டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன், இந்தியாவிலே 103 ஆலைகளை தேசியமயமாக்கி 22 ஆலைகளை தன் நிர்வாகத்தின் கீழ் கட்டுப்பாட்டிலே வைத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இதனால் நேஷனல் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷனுக்கு 137.36 கோடி ரூபாய் 1983-84ல் மட்டும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். 103 நூற்பாலைகளை ஏற்கெனவே நிர்வகித்து 137 கோடி ரூபாய் நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நேஷனல் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் கோவையிலே மூடியிருக்கிற இந்த 6 நூற்பாலைகளையும் எடுத்து நடத்துவதன் மூலம் கூடுதலான நஷ்டமோ அல்லது பெரிய பொருளாதார சரிவோ ஏற்பட்டு விடாது. ஆகவே,

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1987 மே 6]

நேஷனல் டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் 103 ஆலைகளோடு இருக்கிற இந்த 6 ஆலைகளையும் எடுத்து நடத்துவதிலே எந்த வொரு இடர்பாடும் இருக்க முடியாது. ஆகவே, அவைகளையும் நேஷனல் டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷனே ஏற்று நடத்த வேண்டும். நேஷனல் டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஏற்று நடத்துவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை தமிழக அரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்த வேண்டும் என்பதையும் சொல்லிக் கொண்டு அப்படி நேஷனல் டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் எடுத்து நடத்தவில்லையென்றாலும் கூட மூடிய ஆலைகளை திறப்பதற்கான மாற்று முறைகளுக்கான முயற்சியை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கே. பாலாஜி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள கைத்தறித் துறை மானியத்தையும், வீட்டு வசதி மானியத்தையும் வரவேற்று என்னுடைய ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். தமிழகத்திலே நெசவாளர்களுக்கு, அவர்களுடைய துயரைப் போக்குகின்ற வகையில் தமிழகத்திலே உற்பத்திச் செய்யப்பட்ட கைத்தறித் துணிகளுடைய தேக்கத்தைப் போக்குகின்ற வகையில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், கூட்டங்களில் மாலைக்கு பதிலாக கைத்தறி துண்டுகளைப் போடுங்கள் ; அணியுங்கள் என்று சொல்லி அன்றைக்கே கைத்தறிக்கு ஒரு நல்ல குழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்தார்கள். அந்த வகையிலேதான் இன்றைக்கு தமிழகத்தின் முதல்வர், மாண்புமிகு இதய தெய்வம், டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1974-லே ஏற்பட்ட கைத்தறியாளர்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும், உணவிற்கே கஷ்டப்படுகின்ற நேரத்தில் நாடெங்கும் கஞ்சித் தொட்டிகளை உருவாக்கி அன்று நெசவாளர்களுடைய துயரைப் போக்கியவர்தான் இன்றைக்கு முதல்வராக இருந்து கொண்டு, இந்தத் துறைக்கு தனியாக ஒரு செயலரையும், இந்தத் துறைக்கு தனியாக ஒரு அமைச்சரையும் ஏற்படுத்தி, இன்றைக்கு நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பெருமளவுக்குத் தீர்த்திருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களிடம் உற்பத்தியாகின்ற பொருள்கள் தேக்கமடைவதால் ஆண்டுக்காண்டு பல நெருக்கடிகள் ஏற்படுகின்றன. கைத்தறித் துணிகள் தேங்கி விடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட நெருக்கடியை ஆண்டுக்காண்டு நாம் சந்தித்து வருகிறோம். இதை நிரந்தரமாகப் போக்குவதற்கு நல்ல வல்லுநர்களை கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து, எந்த எந்த முறையில் இரகங்களை உற்பத்திச் செய்ய வேண்டும்; எந்தெந்த முறையிலே மக்கள் கேட்கின்ற அளவிற்கு நாம் துணிகளை உற்பத்திச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல நிரந்தரமான நிலைமையை உருவாக்கினால்தான், நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினைகளை நாம் தீர்க்க முடியும்.

1987 மே 6] [திரு. கே. பாலாஜி]

இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நெசவாளர்களில் 50 சதவீதத்தினர் தான் கூட்டுறவில் வந்திருக்கிறார்கள். மீதம் இருக்கிற 50 சதவீதத்தினரை நாம் கூட்டுறவில் கட்டாயம் கொண்டு வரவேண்டும். முதலாளிகளிடத்திலே சிக்கிக் கொண்டு இன்றைக்கு குறைந்தபட்ச கூலியை நாம் நிர்ணயம் செய்து இருந்தாலும் கூட அப்படி நிர்ணயம் செய்யப்படுகிற அந்த கூலியை 3-ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தான் மீண்டும் கேட்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி உருவாக்கினால் தான் இங்கே வாங்குகிறவர்களுக்கும் நாம் நல்ல முறையில் அந்த கைத்தறியை ஏற்றுக் கொள்ளுகிற ஒரு நிலைமையை உருவாக்க முடியும்.

இன்றைக்கு நெசவாளர் குடும்பங்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற பகுதியிலே நெசவாளர்களுடைய சூழ்நடைகளுக்கு என தனியாக குழந்தைகள் காப்பகங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

அதோடு மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு நெசவுத் தொழில் புரிபவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வாத நோய், மார்பு வலி, காச நோய், போன்றவைகள் இயற்கையாக வருகின்றன. அவைகளை போக்குவதற்காக நாம் அந்த அந்த பகுதிகளிலேயே மருத்துவ மனைகளை உருவாக்க வேண்டும். அந்த வியாதிகள் ஏற்படுகின்ற நிலைமையை நாம் ஆரம்பத்திலேயே தடுப்பதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டும்.

அதோடு மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு நெசவாளர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கென தனி சலுகையோடு அது மருத்துவக் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, பொறியியல் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது கால்நடை துறையாக இருந்தாலும் சரி, இவைகளில் சேர்ப்பதற்கு ஒரு சதவீத இடங்களை ஒதுக்கி அந்த பிள்ளைகள் படிப்பதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று சேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு உற்பத்தி ஆகின்ற பட்டாக இருந்தாலும் சரி அல்லது நூலாக இருந்தாலும் சரி, உற்பத்தி ஆகின்ற ரகங்களை நாம் துரிதமாக விற்பனை செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமைகளை எல்லாம் பரிசீலிக்கும் நேரத்தில் இன்றைக்கு நாம் தள்ளுபடி மானியம் கொடுத்தால்தான் அந்த துணிகளை அப்படிப்பட்ட விழாக்களில் விற்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். அந்த தள்ளுபடி மானியம் கூட இன்றைக்கு குறைக்கப்படுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. குறைந்தது வருடத்திற்கு 60 தினங்கள் அந்த தள்ளுபடி மானியத்தை வழங்குகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்கி ஆக வேண்டும்.

[திரு. கே. பாலாஜி]

[1987 மே 6]

அதோடு மட்டும் அல்லாமல், கைத்தறித் துறைக்கு என்று ஒரு வாரியத்தை உருவாக்குகிறோம் என்று சென்ற ஆண்டு நாம் அறிவித்தோம். அந்த வாரியத்தை இந்த ஆண்டாவது அறிவித்து அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள அந்த கூட்டுறவு சங்க பணியாளர்களாக இருந்தாலும் தனியாரிடத்தில் பணி செய்கின்றவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு பல்வேறு நிலையில் நாம் வாரியங்களை அமைத்து இருக்கிறோம். ஆசிரியர் வீட்டுவசதி வாரியம், கிராமத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியம் என்று எல்லாம் அமைத்து இருக்கிறோம். நெசவாளர்களுக்கு ஒரு வீட்டு வசதி வாரியத்தை நாம் உருவாக்கியாக வேண்டும்.

அதோடு மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு காஞ்சிமா நகரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நீண்ட நாள் விருப்பத்தோடு ஒரு சரிகை தொழிற்சாலை அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பட்டு நெசவுக்கான சரிகையை சூரத்திலிருந்துதான் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். எதிர் காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் மாறி தமிழகத்தினுடைய தேவையை தமிழகத்திலேயே நாம் பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வோடு தான் ஓரீக்கையிலே அந்த சரிகை ஆலையை அன்றைக்கு நிறுவினோம். ஆனால் அன்றைக்கு எந்த நோக்கத்திற்காக அந்த ஆலை நிறுவப்பட்டதோ அந்தப் பணி அங்கே நடைபெறவில்லை. நாம் வெள்ளி இழைகளை சூரத்திலிருந்து பெற்று இங்கே தங்க முலாம் பூசுகின்ற வேலையை தான் அந்த சரிகை ஆலையிலே செய்கிறோம். அங்கேயே வெள்ளி இழையையும் இழைக்க வேண்டும், அங்கேயே தங்க முலாமும் நாம் பூசவேண்டும். அந்த அளவுக்கு அதை செய்து விட்டு வேறு இடங்களிலே ஆலையை துவக்குவதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இன்றைக்கு நெசவாளர்களுக்காக நாம் பாதுகாப்பு இன் சூரன்ஸ் சலுகைகள் எல்லாம் செய்து இருக்கிறோம். இதை மேலும் கராராக செய்வதற்கு நாம் நல்ல முறையில் அதற்குண்டான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு டிசைன்களை உருவாக்க, நெசவாளர்களுக்கு அவ்வப்போது பயிற்சி கொடுக்க நெசவாளர்கள் பகுதியிலேயே அந்த பயிற்சி கூடங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மே 6] [திரு. கே. பாலாஜி]

இன்றைக்கு நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் நடத்துகின்ற நேரத்தில் கடன்களை மைய வங்கியிலிருந்து பெறுகிறோம். அப்படி பெறுகின்ற அந்த கடனுக்கு வட்டி கொடுக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 2-00)

ஆனால் எங்களிடத்திலிருந்து பெறப்படுகின்ற துணிகளுக்கு நம்முடைய தலைமைச் சங்கம் பெற்ற ஒரு ஆண்டு காலம், 6 தாம் காலம் கழித்துத்தான் அதற்கான பணத்தை கொடுக்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்கின்ற நேரத்தில் அதற்கு வட்டியை கொடுப்பதில்லை. ஆனால் நாங்கள் வட்டியை கொடுக்கின்றோம். கச்சா பொருள்களை நாங்கள் வாங்குகின்ற நேரத்தில் அந்த கச்சா பொருள்களுக்கு 45 நாட்களுக்கு வட்டியைக் கொடுக்கின்றோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப் பெறுகிறது.

திரு. கே. பாலாஜி : தலைவர் அவர்களே, பெறுகின்ற அந்த துணிகளுக்கு பணத்தை உடனடியாக 45 தினங்களிலே கொடுக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால் அங்கே நாங்கள் கொடுக்கின்ற வட்டியை தலைமைச் சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கினால் நாம் நெசவாளர்களுக்கு மேலும் பல நன்மைகளை அளிக்கலாம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன். இன்றைக்கு வீட்டு வசதிகள், நகர்ப்புறமானாலும் சரி, கிராமப்புறமானாலும் சரி 30 இலட்சம் வீடுகளைக் கட்ட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு இதயத் தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே தான் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிராம வீட்டு வசதி சங்கத்தின் சார்பாக 3 இலட்சம் வீடுகள் கட்டுகின்ற நேரத்தில் 7 கோடி ரூபாய்களை அந்த ஏழை விவசாய பெருங்குடி மக்கள் தரமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, தமிழகத்திலே வீடுகள் கட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை சென்ற ஆண்டு இருந்தது. நம்முடைய இதயத் தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த 7 கோடி ரூபாயைக் கொடுத்து தமிழகத்திலே வீடு கட்டுகின்ற ஒரு நல்ல பணியை தொடர்ந்து செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் நன்றி கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு நகர்ப்புறத்திலே இருக்கின்ற அந்த வீட்டு வசதி சங்கங்கள் எல். ஐ. சி. யிலிருந்துதான் கடனைப் பெற்று கிட்டத்தட்ட 16½ சதவீதம் வட்டியிலே நாம் கொடுக்கின்றோம். 80,000 ரூபாய் நாம் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் வட்டியோடு அந்த 15 ஆண்டு

[திரு. கே. பாலாஜி]

[1987 மே 6]

களிலே திருப்பிச் செலுத்துகின்ற நேரத்தில் கிட்டத்தட்ட 1,91,000 ரூபாய் ஆகின்றது. ஆகவே நாம் அரசின் மூலமாக 15 கோடி ரூபாயை கொடுத்து, அரசு கொடுக்கின்ற அந்த வட்டியை 9 சதவீதமாக கொடுத்து ஆக இரண்டையும் சேர்த்து 12 சதவீதத்திலே அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு நாம் வட்டிக்கு கொடுப்போமானால் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 30 இலட்சம் வீடு கட்டுகின்ற அந்த திட்டம் நிறைவேறுவதோடு மட்டுமல்லாமல், நாம் குறைந்த வட்டியை அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு உருவாக்கித் தருகிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்துக் கூறுகின்றேன். அதோடு இன்றைக்கு லோக்கல் பிளானிங் அத்தாரிட்டி என்கின்ற அந்த நகர திட்ட அமைப்பு குழுவில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் போட்டு செயல்பட வேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டே முடிவுசெய்தார்கள். அதற்கு பல்வேறு மாவட்டங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஆனால் இன்று வரை அது போடப்படவில்லை. உடனடியாக அதை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தறிகளை நவீனப்படுத்துவதற்கு அரசு 3-லே 2 பங்கை கடனாகவும், 3-லே ஒரு பங்கை மானியமாகவும் கொடுக்கிறார்கள். தேவைப்படுகின்ற அந்த 10,000-க்கு 50 சதவீதம் மானியமாக கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று வாய்ப்பு அளித்த பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி, வீட்டுவசதி மானிய கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். இன்றைக்கு மத்திய அரசு பின்பற்றும் தவறான ஏற்றுமதிக் கொள்கைகளின் காரணமாக பஞ்ச ஏற்றுமதி பெருகியுள்ளது. தற்போது உற்பத்தியாவது இங்குள்ள பஞ்சாலைகளுக்கு போதுமானதாக இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது பஞ்ச ஏற்றுமதி செய்வதால் இங்குள்ள பஞ்சாலைகளை எதிர்காலத்திலே மூடக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. மத்திய அரசு கொள்கை இன்றைக்கு ஏற்றுமதியை பிரதானமாகக் கொண்டு இருக்கிறதே தவிர நமது தமிழகத்திலும் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாலைகளுக்குத் தேவையான நூல்களையும், பஞ்சகளையும் கொடுப்பதற்கான கொள்கையாக இல்லை. எனவே, தற்போது பஞ்சை அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்வதாலும் போதுமான பருத்தி உற்பத்தி இல்லாததாலும் பஞ்சாலைகளில் பஞ்ச இன்றி தொழிலாளர்கள் வேலையை இன்றைக்கு இழந்து வருகிறார்கள். இது நீடித்தால் தமிழ்நாட்டில் பல பஞ்சாலைகள் மூடப்படுகின்ற அபாயம் இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இழப்பு ஏற்படும். இதை அரசு உணர்ந்து தடுப்பு நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும்.

1987 மே 3] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

அதுபோல, வீட்டு வசதி வாரியம் என்று சொல்லும்போது, திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த வாடகையுள்ள குடியிருப்பு காலனிகளைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருப்பூர் அண்ணா காலனியிலுள்ள எஸ். ஐ. ஜே. எஸ். குடியிருப்பு காலனி வீடுகளில் குடியிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குத் தவணை முறையில் பணம் செலுத்துகின்ற முறையில் சொந்தமாக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எஸ். ஐ. ஜே. எஸ். காலனி மாதிரி அண்ணா காலனியில் வீடுகள் யாரும் பயன்படுத்தாமல் பாழடைந்து கிடக்கிறது. அதை சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் தியாகி பி. ராமசாமி கேட்டு வருகிறார். அவருக்கு அதை ஒதுக்கித் தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, மாநில அரசால் 30 இலட்சம் வீடுகள் கட்டுவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஓராண்டுக்கு 10 இலட்சம் வீடுகள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு 10 இலட்சம் வீடுகள் கட்டுவதில் அரசு தோல்வி கண்டிருக்கிறது என்று சொல்லமுடியும். 10 இலட்சம் வீடுகள் கட்டுவதற்கான அடிப்படைத் திட்டம் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதுபோல, அரசு புறம்போக்கு இடங்களில் ஏழைகள் தாங்களே வீடு அமைத்துக் கொள்ள உதவுகிற முறையில் காலதாமதம் இல்லாமல் வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்க அரசு எளிய முறையை உருவாக்க வேண்டும். காரணம், இன்றைக்கு வீட்டு மனைப்பட்டா இருந்தால்தான் அரசு வீடுகளுக்கு கடன்கொடுக்கும் அந்தச் சலுகை கிடைக்கிறது. அதற்கு துரித நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், தமிழ்நாட்டில் சொந்த வீடற்றவர்கள் எத்தனை பேர், என்பதை அறிந்து அவர்களுக்கு சொந்த வீட்டை உருவாக்கித் தர அரசு சிந்தித்துப்பொருத்தமான திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது போல், தமிழ்நாட்டில் தற்போது வீட்டு வாடகை அதிகமாக இருப்பதால் குறைந்த வருமானம் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அரசு வாடகை குடியிருப்பு காலனிகளை கட்டித் தர ஒரு 'மாஸ்டர் பிளான்' உருவாக்க வேண்டும். வீடற்ற தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்ற காலவரம்பிற்குள் தமிழ்நாட்டில் வீடு கட்டித் தரப்படும் என்று அரசு உறுதி அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுகிறேன். இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருத்துறைப்பூண்டி, முத்துப்பேட்டை, கோட்டூர், தலைஞாயிறு ஒன்றியப் பகுதிகளில் புணியாற்றக்கூடிய, ஊராட்சி ஒன்றியத்தில்

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 மே 6]

பணியாற்றக்கூடிய அதிகாரிகள், அலுவலர்கள், மருத்துவ இலாகாவில் பணியாற்றக்கூடிய மருத்துவர்கள், மின்சாரத் துறை, பொதுப்பணித்துறை ஆகியவற்றில் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு வீடு இல்லாமல், அதற்காக பல மைல் தூரம் அவர்கள் வீடு தேடிப் போகக்கூடிய அவல நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப்போக்குகின்ற வகையில் அங்கேயே தங்கி வேலை செய்யக்கூடிய வகையில் திருத்துறைப்பூண்டியில் 100 வீடுகள் வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமாகக் கட்டி, குறைந்த வாடகைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987-88-ஆம் ஆண்டில், பட்டுக்கோட்டையில் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக வீடு கட்ட முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த வேலையை இந்த ஆண்டே தொடங்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகர்ப்புற வளர்ச்சி—திருப்பூர் நகர வளர்ச்சிக்காக பெரிதும் உதவுகின்ற வகையில் ஒரு விளையாட்டு அரங்கம் ஒன்று கட்டிட அரசு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். திருப்பூர் நகர வளர்ச்சிக்கு தடையாக உள்ள, அங்கேரிக்கப்படாமல் உள்ள 56 மனைப் பிரிவுகளை உடனடியாக அங்கீகரிக்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இன்றைக்கு கோடிக்கணக்கான கைத்தறித் துணிகள் தேங்கி இருப்பதாக பல்வேறு துறைகள் மூலமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் நேற்றையதினம் தேங்கியுள்ளது பற்றி அறிவித்தார்கள். இன்றைக்கு 100-க்கு 25 சதவீதம், 15 சதவீதம் என்று தள்ளுபடி செய்கிறீர்கள்—பொங்கல், தீபாவளி, வருஷப் பிறப்பிற்கென்று. தேங்கியுள்ள துணிகள் அத்தனையும் விற்பனையாகிற வகையில் வருஷம் முழுவதும் ஏழை எளிய மக்கள் வரங்குவதற்கு தள்ளுபடி முறையை தொடர்ந்து கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல், தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்துத் தறிகளையும் கூட்டுறவின் கீழ் கொண்டுவர, காலவரம்பு நிர்ணயித்து, நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் தற்போது மூடப்பட்டுள்ள நலிந்த ஆலைகளை மாநில அரசு எடுத்து நடத்தலாம் என்று மத்திய அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இன்றைக்கு மூடிய ஆலைகள் அனைத்தையும் மாநில அரசு எடுத்து, அதனால் பாதிக்கப்பட்ட இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

1987 மே 6]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

அனைத்து மூடப்பட்ட ஆலைகளையும் எடுப்பதற்கு மாநில அரசு சட்டம் இயற்றி, இந்த சட்டமன்றத்திலேயே ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இறுதியாக, இன்றைக்கு வீடு கட்டுவதற்கு 6,000 ரூபாய் கடன் வழங்கப்படுகிறது. அதில் ரூபாய் 1,500 வீட்டுக்கு சம்பந்தப்பட்டவர் பங்கு. மீதி ரூபாய் 4,500ஐ மூன்று தடவையாக அரசு கொடுக்கிறது. இப்படிக் கொடுக்கப்பட்டு, கட்டப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் இன்றைக்கு பாதியிலேயே நின்று கொண்டிருக்கின்றன. அந்தத்தொகை போதாது. இன்றைக்கு பல்வேறு பொருட்கள் விலை ஏறிவிட்டதால் அதை 10 ஆயிரம் ரூபாய் ஆக்கி, நிறுத்தப்பட்ட வீடுகள் முழுமையும் கட்ட அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

(பிற்பகல் 2-10)

* திரு. ஜி. கே. ஜே. பாரதி: மாண்புமிகு பேரவையின் தலைநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நடைபெறுகின்ற, குடிசை மாற்று வாரியம், கைத்தறித் துறை, வீட்டு வசது வாரியம் போன்ற துறைகளுக்கான கோரிக்கையையொட்டி நான் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தினுடைய சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

விண்ணிலே பறக்கிற பறவைகளும், மண்ணில் ஊர்ந்து செல்லுகிற ஜீவராசிகளும் கூட தம்முடைய இருக்கையைச் செம்மையாகச் சொந்தமாகவைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றன. அப்படி எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் அதை மாற்றி 20 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு அழைத்துச் செல்லுகிற இந்தியப் பேரரசினுடைய எழுச்சி நாயகன் எங்களுடைய இதய வேந்தன் அருமைத் தலைவர் ராஜீவ் காந்தியினுடைய எழுச்சிச் சிந்தனையையொட்டி இந்தியா முழுவதும் இருக்கிற மாநிலங்களில் எல்லாம் ஏழை மக்களுக்கு மிக அழகான வீடுகளைக் கட்ட வேண்டும் என்று ஆர்ப்பரித்து அதன் அடிப்படையில் நம் தமிழக அரசினுடைய குடிசைமாற்று வாரியத் திட்டத்தின் மூலமாக அதன் தலைவர் என்னுடைய திருவொற்றியூர் தொகுதியில் ஒரு அழகான திட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி சொல்ல வேண்டுமென்றால்—விரைவுபடுத்தும் திட்டத்தின் மூலமாக ரூ. 62.23 லட்சமும், பெருமளவுக்கு வீடுகட்டும் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் ரூ. 47 லட்சமும், பெருமளவில் வீடுகட்டும் திட்டத்திற்குக் கடன் வழங்கும் வகையில் ரூ. 52 லட்சமும், ஆக மொத்தம் ரூ. 165 லட்சம் வரை வாரி வழங்கி இருக்கிற தமிழ்நாடு குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவர் அவர்களை நான் நெஞ்சாரப் பாராட்டக் கடமைப்

[திரு. ஜி. சே. ஜெ. பாரதி]

[1987 மே 6]

பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் 60 ஆண்டுகளாக 30 நகரங்களில் நல்ல சாலைகள் இல்லை. அங்கே சகதியாக இருந்த சாலைகளையெல்லாம் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக இன்றைக்குச் செம்மைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்காகவும் திருவொற்றியூர் பகுதியில் வாழ்கிற மக்கள் குடிசை மாற்றுத் தலைவரை நிச்சயமாகப் பாராட்டுகிறார்கள். மனம் திறந்த நிலையில் அவருடைய பணியைப் பாராட்டுகிறார்கள். அதைப் போலவே கத்திவாக்கத்தில் கூட 315 குடும்பங்களுக்கு ரூ. 13 லட்சம் கடன் தொகை வழங்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் வீடு கட்டும் திட்டத்தில் 447 இடங்களில் ரூ. 50 லட்சம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இப்படி வழங்கியிருக்கிற குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவரின் செயலை வஞ்சமிலா நெஞ்சால் பாராட்டுகிறேன்.

அதற்கு முன்பாக குடிசை மாற்று வாரியத்தின் சார்பாக சென்னையில் மாடி வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைத் தான் எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். பல இடங்களில் ஒட்டடைகூட அடிக்க முடியாது. வெள்ளை கூட அடிக்க முடியாது. கட்டிடங்கள் பிளவுபட்டு, கழிவு நீர் வெளியேற முடியாமல் மின்விளக்குகள் எரியாமல் இருக்கிற சூழ்நிலையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இத்தகைய சூழ்நிலையை முற்றிலு நீக்கியாக வேண்டும்.

மேலும் வீடு வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற அதிசயம் செனயில் குடிசை மாற்று வாரியத்தில் ஏற்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் வியப்படைகிறேன். திரு. அங்கமுத்து அவர்களுக்கு முன்னாலே குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவராக இருந்தவர் காலத்தில் ஒரு சில்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதுதான் சரண்டர் செய்யும் சில்டம், சென்னையில் ஒருவர் தனக்கு வீடு வேண்டாம் என்று சொல்லுவார். உடனே ரூ. 500 அபராதம் கட்டச் சொல்லி வேறு ஒருவருக்கு அதைத் தந்து விடுவார்கள். இப்போது அந்த ரூ. 500 அபராதம் வேண்டாம் எப்படியாவது கொடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்போது ஒரு தவறான போக்கு நடந்துவிட்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். குடிசை மாற்று வாரியத்திலே வீடு வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற வியப்பு இருக்க முடியுமா? ஆனால் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற சூழ்நிலையை ஏன் உருவாக்கினீர்கள்? இத்தகைய நிலைமைகளைப் போக்க வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்திரன் மாறினாலும், இந்திராணி மாற மாட்டார்கள் என்பார்கள். அதைப் போல குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவர்கள் மாறினாலும் அவர்களுக்கு வருகிற பி.ஏ.க்கள் மாறுவதே இல்லை. அந்தப் பி.ஏ.க்களை மாற்ற வேண்டும். ஊழலுக்கு உடந்தையாக ஊன்றிவிடக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காக—ஊழலுக்கு உரமுட்டக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன். ஒரு நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, குடிசை மாற்று வாரியத்தின் எண்ணங்களையும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மே 6]

[திரு.ஜி.கே.ஜெ. பாரதி]

மேலும், குடிசை மாற்று வாரியத்தில் பயிற்சி திட்டம் ஒன்று வைத்துள்ளார்கள். அந்தத் திட்டம் என்னவென்றால், டி.வி. மெக்கானிசம், ரேடியோ மெக்கானிசம், டைப்பிங் ஓயரிங் என்றெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளை அவர்களாகவே வைத்து நடத்தலாம். ஆனால் அவர்கள் அதைச் செய்யாமல் தனியாரிடம் கொடுத்து விட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அந்த உழைப்போர் பல நோக்குக் கல்வி நிறுவனம் சிரோமணி வித்யாபீத் என்கிற நடுவண் அரசு திட்டத்தின் கீழ் இயங்குகிறது. அது ஏற்கெனவே வயது வந்தோர் பள்ளி சாராக் கல்வித் துறை மூலமாகப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. அத்துடன் குடிசை மாற்று வாரியத்தினிடமிருந்தும் பணம் வாங்குகிறார்கள். இப்படி இரண்டு பேரிடமும் பணம் வாங்குகிறார்கள். இது முறையல்ல. மேலும் அங்கே படித்துவிட்டு, செல்லுகிறவர்களுக்குக் கூட தகுதியான வேலை கொடுப்பதாகவோ அல்லது முறையான அரசு சான்றிதழ்கொடுப்பதாகவோ தெரியவில்லை. எனவே, இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டும். பயிற்சித் திட்டத்தை மேலும் செம்மையான ஒன்றாக உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டும் வாரியத்தில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திருவான்மியூரில் ஒரு நிகழ்ச்சி தற்போது எங்கே பார்த்தாலும் வீடு கட்ட தடை விதித்திருக்கிறார்கள். திருவான்மியூரில் ராஜாஜி நகரில் சர்வே எண் 86/7, 86/8, 10, 101/2, 6, 7, 8, 9 102/7 என்று சொல்லுகிற நிலங்களில் 1977 ஆம் ஆண்டிலேயே எம்.எம்.டி.ஏ. விடம் அப்ரூவல் வாங்கி வீடுகட்டி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த தொழிலாளர்கள் தங்கள் நிலத்தில் வீடு கட்டி வாழும் நேரத்தில் நம்முடைய வீட்டுவசதி வாரியம் அந்த நிலத்தை கையகப்படுத்த வேண்டும் என்று ஒரு தாக்கீது அனுப்பியதால் அங்கேயுள்ளவர்கள் நீதிமன்றம் சென்று தடை வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிளானுக்கு அப்ரூவல் வாங்கி, கடன் வாங்கி வீடு கட்டி முடித்த பிறகு அவர்களுடைய நிலத்தை கையகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுவது எவ்வாறு சரியான முறையாக இருக்கும்?

திருவான்மியூரில் கட்டிடம் கட்டக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் சென்னை பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஊழியர்களுக்காக 400 வீடுகளை ஏன் அங்கே கட்டுகிறார்கள்? ஒருபுறம் அங்கே கட்டிடம் கட்டக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு மறுபுறத்தில் சென்னைப் பல்கலைக் கழக ஊழியர்களுக்கு மட்டும் ஏன் கட்ட வேண்டும்? அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதை தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை, வழித் தாருங்கள். அப்படி அவர்களுக்கு மட்டும் கட்ட அனுமதி வழங்குகின்றீர்கள். ஏன் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் கொட்டி

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

[1987 மே 6]

வாக்கத்தில் கட்டுகிறார்கள். இது முரண்பாடாகாதா? இப்படி ஏன் முரண்பாடான சூழ்நிலைகளை உருவாக்குகிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன்.

நம்முடைய அண்ணா நகர் (மேற்கு), வில்லிவாக்கம், பாடி, கொரட்டூர் போன்ற இடங்களில் அழகான வீடுகளை கட்டி வைத்திருக்கிறோம். என்றாலுங்கூட ஏன் பலருக்குக் கொடுக்கப் படவில்லை என்ற கேள்வி எழத்தான் செய்யும். மேலும், கட்டப்படுகிற வீடுகளில் பல வெடித்து விடுகின்ற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அதிலே சிமெண்ட் அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கிறதா, மணல் அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கிறதா என்று கேட்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, சிமெண்ட் கலவையைப் பொறுத்த வரையில் செம்மைப்படுத்த தகுதியான ஒப்பந்தக்காரர்களை பயன்படுத்தும் சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் கட்டிடங்களைக் கட்டியும் குடியேற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படும் என்ற உணர்வாலே சொல்லுகிறேன்.

மேலும், இந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டித் தருகிற சூழ்நிலையில் நாம் சிலவற்றை நன்றாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கட்டிடத்தின் வளர்ச்சியிலே ஒரு செம்மை புரிந்த சூழ்நிலையை உருவாக்க 12 ஆண்டுகளில் தவணை முறையில் தொகையை கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுவதை 20 ஆண்டுகளில் கட்டலாம் என்று மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ஏழையெளியவர்கள் செம்மையாக பயன்பெற முடியும் என்று சொல்லுகிறேன்.

வட்டி 14 சதவீதம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் குறைத்துக் கொடுத்தால் ஏழையெளியவர்கள், நடுத்தர மக்கள், பொருளதார எல்லையில் தொல்லைப்படுகிறவர்கள் செம்மையாக வாழ முடியும் என்று சொல்லுகிறேன்.

நம்முடைய பத்திரிகையாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை ஏற்கெனவே நாம் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலமாக வீடு கட்டிக் கொடுக்க விண்ணப்பம் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலத்தைத் தந்து, செல்வத்தைத் தந்து, அழகான எழில் மாளிகையை உருவாக்கினால் பயனுடையதாக இருக்கும். கேரளாவிலே இப்படி வைத்திருக்கிறார்கள். உத்திரப் பிரதேசத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள், கர்நாடகாவிலே வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ள நிலைமைகளை எண்ணுகிற போது நாமும் இதை நடைமுறைப்படுத்தி சிறப்பாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

வில்லிவாக்கம் யூனியனைச் சேர்ந்த இராமாபுரம் பஞ்சாயத்தில் கொத்தாரி தொழிலாளர்களுக்கு 200 வீடுகள் கட்ட இடம் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த தொழிலாளர்கள் வீடு

1987 மே 6]

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

கட்டுவதற்காக விண்ணப்பிக்கும்போது வீட்டு வசதி வாரியம் அந்த நிலத்தைக் கையகப்படுத்துகிறது. அந்த தொழிலாளிகள் வீடு கட்ட வேண்டும் என்று எண்ணும்போது அந்த இடத்தை மீண்டும் வீட்டு வசதி வாரியம் கையகப்படுத்த வேண்டும் என்று ஏன் எண்ணுகிறது? மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இத்தகைய சூழ்நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் என்னுடைய தொகுதியான மணலியில் அழகான வீடுகளைக் கட்டித் தந்திருக்கிறார்கள், மறுக்க முடியாது. ஆனால், அந்த வீடுகளில் தண்ணீர் வசதியில்லை. கழிப்பறைகளில் தண்ணீர் வசதியில்லை. இதற்குக் காரணம் மாரி பொய்த்துவிட்டதால் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். மாரி பொய்த்ததோ இல்லையோ, தண்ணீர் தருவதற்கு லாரிகள் தந்து சிறப்பான உணர்வை அந்த மக்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தெரு விளக்குகள் எல்லாம் செம்மையற எரியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதையும் நீங்கள் மாற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், நம்முடைய வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகளை ஒதுக்குவது பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல். ஐ. ஜி. வீட்டிற்கு ஒரு குறிப்பிட்டச் சான்றிதழ் பெற வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் திருமங்கலம் எல்.ஐ.ஜி.யில் ஒருவர் வீடு வாங்கியிருக்கிறார். இலட்சுமி சுந்தரம் என்பவர். அவர் வேலை செய்கிறார். அவருடைய மனையாளும் ஸ்டாப்பாக வேலை செய்கிறார். அவர்கள் இருவரும் பெயர் சான்றிதழ்கொடுத்து அந்த வீட்டை வாங்கியிருக்கிறார்கள். சான்றிதழ்களை எப்படியாவது வாங்கிக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு வீடு கொடுக்கலாம் என்ற உணர்வை தடுத்தாக வேண்டும். யார் தவறு செய்தாலும், எந்த உச்சாணிக் கொம்பிலே இருந்து தவறு செய்தாலும், அவர்களைக் கண்டிக்கின்ற உணர்வோடு இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-20)

மேலும் என்னுடைய தொகுதியிலே சாத்தாங்காட்டிலே இரும்பு மற்றும் எஃகு மொத்த அங்காடியை 30 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் உருவாக்க இருக்கிறார்கள். அதற்காக உள்ள படியே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த வளர்ச்சி பொருந்திய திட்டத்திற்கு முன்னோடியாக மணலி வீட்டு வசதி வாரிய வீடுகளுக்கு ஒரு பெயர் சூட்ட வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்கள் என்றால் ஒரு புது நகரை உருவாக்கி, அந்த நகருக்கு அன்னை இந்திரா காந்தி நகர் என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மணலியில்

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

[1987 மே 6]

கட்டி வைத்திருக்கும் 3,000 வீடுகளுக்கு அன்னை இந்திரா நகர் என்று பெயர் சூட்ட வேண்டுமென்று இந்த இனிய நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிச் கட்டப் படுகின்ற வீடுகள் எல்லாம் செம்மையாகப் பராமரிக்கப்படுவதற்காக 50 சதவிகிதம் குடியிருப்பவர்களும், 50 சதவிகிதம் அரசாங்கமும் செலவிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் கடன் அடைபடுகின்ற வரையில் பழுது பார்க்கின்ற செலவை அரசாங்கம் மேற்கொண்டால் சிறப்பாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படி அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடிசை மாற்று வாரியத்தால் அடுக்கு மாடி வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. திருவொற்றியூர் பகுதி கடற்கரைப் பகுதி. அங்கே மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மீனவ மக்களுக்கு குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் அடுக்கு மாடி வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வீடுகளைப் பெரிய செல்வந்தர்கள்தான் பெற முடிகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. சாதாரண, நடுத்தரமானவர்கள் அவற்றைப் பெற முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதையும் கருத்திலே கொண்டு, கட்டுகின்ற வீடுகளை நடுத்தர மக்களும், பொருளாதாரத்தில் நலிந்தவர்களும் பெறும் வகையில் எளிமையான திட்டத்தில் கட்டித் தர வேண்டும். குடிசை மாற்று வாரியத்தில் 22 ரூபாய் வாடகையாக வசூல் செய்கிறார்கள். 10 ஆண்டுகள் அப்படி வசூல் செய்தால்—அதனுடைய மதிப்பு 22,000 ரூபாய்தான்—22,000, 25,000 ரூபாய் வசூலாகிவிடுகிறது. எனவே அந்த வீட்டை அவர்களுக்கே கொடுத்துவிடலாம். உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று சொல்கிறபோது, குடியிருப்பவனுக்கு வீடு சொந்தம் என்று சொல்லக்கூடாதா? அந்த அளவிலே அந்த வீட்டை அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன் (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

8. அரசினர் தீர்மானம் விதி 32—ஐந்தளர்த்தல்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ஒவ்வொருநாள் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப் பெற வேண்டும் என்றுள்ள தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி32-ஐ நாளா 7-5-1987 ஆம் தேதியன்று) தளர்த்த வேண்டும்.”